

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ;... ΑΜΕΛΕΙΑ;...

Τη Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας, που πραγματοποιήθηκε στις 10 Ιανουαρίου 1982, τίμησαν με την παρουσία τους ο πρόεδρος του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής και ο πρόεδρος της Κοινότητας του χωριού μας.

Η παρουσία τους μας γέμισε χαρά.

Μας μετέφεραν με απλά και συγκινητικά λόγια το χαιρετισμό των χωριανών μας, που ζουν στην Αμερική και στο χωριό.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

Θά θέλαμε να σταθούμε λιγάκι στην παρουσία του προέδρου της Κοινότητας.

Μέσα στο καταχείμωνο — Γενάρη καιρό — άφησε τη ζεστασιά του σπιτιού του και τη ηδουλειά του, αφήφησης έ-
ξοδα και ταλαιπωρίες, ταξίδεψε στους γνωστούς μας εγκαταλειμμένους δρόμους της περιοχής μας, για να φτάσει κοντά μας, να μας φέρει τα χαιρετίσματα των χωριανών μας, να μας ζωγραφίσει την εγκατάλειψή τους από όλους και να μας ανακοινώσει τα σχέδιά τους.

Δε μας ζήτησε τίποτε για το χωριό.

Μας έθεσε απλά κι άδρα τα προβλήματά τους, που είναι και προβλήματα όλων μας.

Τώρα τα γνωρίζουμε από πρώτο χέρι.

Υποσχόμαστε να βοηθήσουμε στη λύση τους όσο μπορούμε. Μά ή παρουσία του έχει και κάποιο άλλο νόημα για μας.

Ήρθε από την άκρη του κόσμου να μας δει, να σφίξει το χέρι μας, να μας ακούσει και να τον ακούσουμε.

Δυό βήματα έμεις από την αίθουσα και δε λέμε να χόσουμε δυό ώρες απ' το χουζούρι μιάς Κυριακής του χρόνου, για να παραβρεθούμε στη Συνέλευση του Συλλόγου μας.

Αδιαφορία; Αμέλεια;

Ό,τι και να είναι, οι απουσίες σημειώθηκαν και πάλι.
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

«ΧΑΛΑΖΑ ΩΣΠΕΡ ΚΑΡΥΟΝ»

Έπεσε, λέει, χαλάζι στα Παλιονέχωρα. Ο Σγαγιοθανάσης, Γραμματικός της Κοινότητας, «στούρνησε» το τηλεγράφημα: «Χάλαζα όπως κάρυν πεσούσα κατέστρεψε ολοσχερώς τους άμπελούς και τους όπωρῶνας μας. Παραγωγοί τελούσιν εν άπογνώσει».

Οι έλατιάδες της Παλιόραχης και της Τούφας (εκεί βάρεσε το χαλάζι) έγιναν, κατ' ευφημισμό, άμπελώνες και όπωρῶνες!

Σημ. Οι παλιότεροι πολύ το λογάριζαν το χαλάζι. Και λάβαιναν τα «μέτρα» τους. Έτσι: Του Λαζάρου άνήμερα δε δούλευαν — «το φύλαγαν για το χαλάζι». Τ' Ασπροβδόμαδο άσπρικ ήδεν άπλωσαν, μ' άσπρα ρούχα στ' άμπέλι, στο χωράφι, στα κηπόγιορτα δε ζύγνωναν — «φυλάγονταν άπ' το

χαλάζι». Άλάργα κι από κάθε χωροφουδουλειά τ' Ασπροβδόμαδο:

Ίγώ, λέου, να του φ'λάξουν μι για το χαλάζ'.

— Του φυλάξαι κι πέρσι κι μās ξιθέρμι!

Όταν «κρέμαγε» το σύννεφο πόφερνε το χαλάζι, βάρειγαν τις καμπάνες και τουφεκομάνγαν «να το κόψουν». Ο ίνοικουκρεές πέταγαν άνάσκελα την πυροστιά στον όβορο (αύλη) και με ένα μαυρομάνικο μαχαίρι σταύρωναν τον άέρα τρεις βολές κι έλεγαν τα «λόγια»:

«Στά όρη, στ' άγρια βουνά, στα έρημα λαγκάδια, που δεν λαλει κόκκοτος, που δε βρουχιέται βόιδι».

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 10/1/1982 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα των Ύπαλλήλων της Αγροτικής Τράπεζας ή έ-
τήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας.

Στην άρχή εκλέχτηκε το Προεδρείο της Συνέλευσης. Πρόεδρος εκλέχτηκε όμόφωνα ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας ή δ. Αίκα τερνίνη Ί. Λειβαδίτη.

Ο πρόεδρος, που όμολογουμένως διεύθυνε τη συζήτηση με τρόπο ύποδειγματικό, αφού ευχαρίστη

σε τα μέλη «για την τιμητική, όπως είπε, έκλογή του», έδωσε το λόγο στον πρόεδρο του άπερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου κ. Κ. Μάντη.

Ο κ. Μάντης, αφού χαιρέτισε και ευχήθηκε για το νέο έτος τους συνέδρους, εξέφρασε τις θερμές ευχαριστίες του Διοικ. Συμβουλίου και του Συλλόγου γενικότερα στον κ. Γ. Μαρκόπουλο, Γεν. Γραμ

ματέα του Συλλόγου των Ύπαλλήλων της Αγροτικής Τράπεζας,

για την παραχώρηση της αίθουσας και γνωστοποίησε την παρουσία στην αίθουσα τόσο του προέδρου της Κοινότητας Νεοχωρίου κ. Σ. Χολέβα, όσο και του προέδρου του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής κ. Χρ. Αλπογιάννη.

Ύστερα με συντομία και σαφήνεια αναφέρθηκε στη δράση του Διοικ. Συμβουλίου το 1981, που περιληπτικά έχει ως εξής:

— Πραγματοποιήθηκε έκδρομή των μελών στη Δαμάστα.

— Χορηγήθηκαν 85.000 δραχ. στην Κοινότητα για την επέκταση διαφόρων έργων.

— Αγοράστηκε μιá θέσια κόβια κι ένας μύλος για τον πλουτισμό της Παιδικής Χαράς του χωριού μας.

— Ενισχύθηκαν άναξιοπαθούντες συγχωριανοί μας.

— Συνεχίστηκε ή έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

— Εκδόθηκε ήμερολόγιο του 1982.

— Στάλθηκε έγγραφο στον Πρωθυπουργό, Υπουργό Δημ. Έργων, Έσωτερικών, Δικαιοσύνης και τους Βουλευτές της Έπαρχίας μας για το δρόμο Ναυπάκτου - Ψηλού Σταυρού.

Κατόπιν εγκρίθηκε ο Ίσολογισμός του έτους 1981 και ο Προϋπολογισμός του 1982 (δημοσιεύονται σ' άλλη στήλη).

Η Γενική Συνέλευση παρακάλεσε το συγχωριανό μας μηχανικό κ. Δημ. Φλέγκα, αφού μελετήσει επιτόπια την κατάσταση του δρόμου Ψηλού Σταυρού - Γέφυρας, να προτείνει τις απαραίτητες έργασίες, που πρέπει να γίνουν, για να βελτιωθεί ή κατάσταση του.

Ο κ. Δημ. Φλέγκας πρόθυμα άναλαμβάνει την παραπάνω εργασία και ή Γενική Συνέλευση του εκφράζει τις ευχαριστίες της.

Στη συνέχεια ακολούθησε συζήτηση πάνω σε διάφορα θέματα και πάρθηκαν οι παρακάτω αποφάσεις:

1. Έγκρίθηκε ή ενίσχυση άπόρων μαθητών και σπουδαστών άπό το Ταμείο του Συλλόγου.

2. Έγκρίθηκε ή ενίσχυση με συμβολικό ποσό της κατασκευής του δρόμου Περίστα - Νεοχωρίου, όταν και άν άρχισει.

Άκολούθως, ο πρόεδρος της Κοινότητας χαιρέτησε τους συνέδρους και τους εξέθεσε τα προβλήματα του χωριού μας και τα έργα που προγραμματίσει το Κοινικό Συμβούλιο.

Χαιρετισμό άπήνθνε και ο πρόεδρος του Συλλόγου των Νεοχωριτών Αμερικής και στη συνέχεια αναφέρθηκε στη δράση του Συλλόγου τους.

Άκολούθησαν άρχαιρείες, για την άνάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου. Το νέο Διοικ. Συμβούλιο, που προέκυψε άπ' αυτές, έχει ως εξής:

ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ Πρόεδρος, ΝΤΟΥΖΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Άντιπρόεδρος, ΜΑΛΛΙΟΣ ΚΩΝ) ΝΟΣ Ταμίας, ΤΣΟΛΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ Γεν. Γραμματέας, ΠΛΑΚΑΣ ΣΠΥΡΟΣ Ειδ. Γραμματέας, ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μέλος, ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ μέλος.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ «ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ»

Την Κυριακή 23 Αύγουστου 1981, όπως και κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, οι συγχωριανοί μας έδωσαν το παρόν στο έτήσιο πανηγύρι μας. Αυτή τη φορά γιορτάσαμε και τα έγκαίνια του Πάρκου μας. Έδώ και δυό χρόνια ο Σύλλογός μας είναι κάτοχος ενός ωραιότατου Πάρκου, που βρίσκεται περίπου 15 μίλια μακριά από το YORK PA.

Το Πάρκο είναι σε ωραιότατη τοποθεσία, επάνω σε ύψωμα κατάφυτο από δέντρα και με μεγάλο πάρκινγκ. Είναι έφοδιασμένο με χώρους πρώτης ανάγκης, Παιδική Χαρά, μεγάλο ύπόστεγο, αίθουσα άναψυκτηρίου, αίθουσα φαγητού, άρκετά καθίσματα και τραπέζια.

Φέτος λοιπόν, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες, για να ευχαριστήσει τους συγχωριανούς μας και τους καλεσμένους μας, μέλη των άλλων Ναυπακτιακών Συλλόγων, με άρνιά ψητά στη σούβλα, κοκορέτσι, σουβλάκια, έλληνικά κρασιά, άφθονη μπύρα και άναψυκτικά και άσφαλώς καλή όρχήστρα.

Όλα αυτά συνέβαλαν για ένα ωραιότατο Νεχωρίτικο πανηγύρι.

Άπό πολύ νωρίς το πρωί πολλοί χωριανοί μας ήρθαν για να βοηθήσουν στο ψήσιμο των άρνιων. Το θέαμα ήταν καταπληκτικό και συνάμα ένθουσιώδες. Μερικά Νεχωριτάκια έψηναν κι αυτά πρωί και ήρθαν να βοηθήσουν σε ό,τι μπορούσαν. Το ψήσιμο των άρνιων συνεχίστηκε με χαρές και τραγούδια. Αργότερα άρχισαν να καταφθάνουν οι συγχωριανοί μας από όλα τα μέρη της Αμερικής. Κατόπιν ακολούθησε ή τελετή των Έγκαίνιων.

Ο εκ Νεοχωρίου Αίδεσιμ. κ. Γεώργιος Γιάνναρης βοηθούμενος και από άλλους Ιερείς της περιφέρειας μας, τέλεσαν τα έγκαίνια του Πάρκου μας. Ήταν μιá στιγμή συγκινητική για όλους τους χωριανούς μας και πολλοί δάκρυσαν, βλέποντας να πραγματοποιείται το όνειρο του ξενητεμένου Νεχωρίτη, να άποκτά ένα κομμάτι γή πέρα για πέρα Νεχωρίτικο στη μεγάλη αυτή χώρα.

Μετά τα έγκαίνια ο πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Χρ. Άλπογιάννης σε σύντομη όμιλία του είπε:

«Άγαπητοί μου συγχωριανοί, ή σημερινή μέρα θα μείνει ιστορική για το Σύλλογό μας. Εύχομαι καλορίζικο. Δέν θα σας άπασχολήσω άλλο. Εύχομαι καλή διασκέδαση.

Ύστερα, ο πρόεδρος υπό τα παραιταμένα χειροκροτήματα των παραβρισκομένων έκοψε την κορδέλα.

Μετά τα έγκαίνια, άρχισε το γλέντι. Η όρχήστρα του κ. Γεωργίου Άράχωβα σκόρπισε το κέφι με τους άθάνατους Ρουμелиώτικους σκοπούς. Αργότερα, μαζευτήκαμε όλοι και βγάλαμε άναμνηστική φωτογραφία σ' όν γυναιξί και τέκνους.

Φέτος δε για πρώτη φορά χορέψαμε και το πατροπαράδοτο Γιατάνκι. Ο πρόεδρος του Συλλόγου έσυρε το Γιατάνκι και όλοι μαζί περάσαμε μιá μέρα πέρα για πέρα Νεχωρίτικη. Μερικοί γλεντζέδες κράτησαν το χορό μέχρι άργά το βράδυ.

Η ήμερα του πανηγυριού θα μās μείνει άξέχαστη.

Και του χρόνου, με τη βοήθεια της Παναγίας, να ξαναάνουμε ένα καλύτερο ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ. G.K.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Στην πλατεία της Μεταμόρφωσης και στην όδο Ίεραπευτική 9 (Ύμητος), λειτουργεί άπό τον Οκτώβρη 1981 το Φροντιστήριο Έξων Γλωσσών STE - CLAIKE.

Ένα κέντρο Έξων Γλωσσών, πο ύδιευθύνει ή δ. Άνν Άσωνίτη, έγγονή του συγχωριανού μας Κων)νου Σγάγια, πτυχιούχος της Γαλλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Άθηνών και μετεκπαιδευμένη στο Πανεπιστήμιο της TOUR - GRENOBLE - MONTPELLIER της Γαλλίας.

Η ίδια κα ιτό έμπειρο διδακτικό προσωπικό του Φροντιστηρίου περιμένουν τα παιδιά των συγχωριανών μας ύποσχόμενα σωστή μάθηση των Έξων Γλωσσών.

Ο χειρουργός όφθαλμιάτρος κ. Γρηγόριος Δημ. Ντούζος, Ύψηλάντου 59 Κολωνάκι τηλ. 7249389, θα εξετάζει και θα χειρουργεί δωρεάν τους έχοντας ανάγκη άπόρους συγχωριανούς μας.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 13.3.1982 πραγματοποιήθηκε με έξαιρετική έπιτυχία ο έτήσιος χορός του Συλλόγου μας.

Η συμμετοχή των συγχωριανών μας και των φίλων του χωριού μας σ' αυτόν ύπήρξε μεγάλη.

Ειδικά για την εκδήλωση αυτή του Συλλόγου μας, έφτασαν άπ' το χωριό μας και από άλλες πόλεις της πατρίδας μας πολλοί συγχωριανοί μας, που έγιναν δεκτοί με ένθουσιασμό.

Η όρχήστρα του Κέντρου, πλαισιωμένη άπό το συμπατριώτη μας, έκλεκτο κλαρινίστα κ. Λ. Κουφογιάννη και την παρέα του, που έπαιξε Δημοτικούς σκοπούς, σκόρπισε το κέφι, που κράτησε άμείωτο μέχρι τις πρωινές ώρες.

Όλοι γλεντήσαμε και χορέψαμε με την καρδιά μας.

Ήταν πραγματικά ένα γνήσιο Νεχωρίτικο γλέντι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ή κ. Ἀμαλία Ἀθ. Τσιντζέλη στὸ Ἀγρίνιο, γέννησε ἀγοράκι.

Ή κ. Σαπφὼ Τσιτσιμπέλη γέννησε ἀγοράκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς, τὶς καλύτερες εὐχές μας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ή δ. Ροδαλία Ἀθ. Μάλλιου μετὸν κ. Γεώργιο Τσακωνιάτη.

Ή δ. Ξένη Κ. Κουβελά μετὸν κ. Σεραφεὶμ Μηγιώτη.

Ή δ. Ἀγλαΐα Ἰ. Σαλτοῦ μετὸν κ. Γεράσιμο Μπιθικούκη.

Ή δ. Δημήτριος Ἰ. Σαλτὸς μετὴ δ. Ἀγγελικὴ Διαμαντῆ.

Ή δ. Κων)νος Παπακώστας μετὴν δ. Εὐθυμία Ἰ. Πανάγου.

Ή δ. Μάρθα Κολοκύθα (κόρη τῆς κ. Εἰρήνης Καλαθά) μετὸν κ. Γεώργ. Βιώτη.

Ή δ. Εὐαγγελία Γ. Καλαθά μετὸν κ. Μπαλαγιάννη Δημήτριο.

Τοὺς εὐχόμεστε καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στὴν Ἀθήνα παντρεύτηκαν: Ὁ κ. Νικόλαος Κ. Λειβαδίτης μετὴ δ. Μαρία Σκεπαρνιαῖ.

Ή δ. Αἰκατερίνη Κ. Λειβαδίτη μετὸν κ. Θεόδωρο Πατρίκαλο.

Ή δ. Δημήτρα Κ. Τσιντζέλη μετὸν κ. Ἰωάννη Φυτιλῆ.

Τοὺς εὐχόμεστε κάθε εὐτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στὸ Ἀγρίνιο καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸ ἡ Τασία Β. Πατερέκα.

Στὶς 10.12.81 πέθανε στὸ χωριὸ ὁ Ζάχος Πεπαγεωργίου.

Στὶς 9.12. 81 πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα ὁ Γεώργιος Τσιτσιμπέλης.

Πέθανε στὴν Ἀμερικὴ ὁ Περικλῆς Λαμνάτος.

Τὸ καλοκαίρι πέθανε στὴ Ματαράγκα Μεσολογγίου ὁ Νικόλαος Κατσαούνης.

Πέθανε στὴν Ἀθήνα ἡ Ἑλλη Ἰ. Συρσίρη.

Στὴ Θεσσαλονικὴ πέθανε ὁ Ἰωάννης Θ. Παπακώστας.

Στὶς 15.3.82 πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὴ Νάυπακτο ἡ Αἰκατερίνη Ἀ. Φλέγκα.

Στὶς 17.3. 82 πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὴν Ἀθήνα ὁ Νικόλαος Τσέλιος.

Πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὸ Νεχώρι ἡ Αἰκατερίνη Χρ. Βλάχου.

Στὶς 3.4.82 πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸ ὁ (Κων)νος Βλάχος.

Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὴ Ματαράγκα Μεσολογγίου ὁ Σπύρος Σαλάπας.

Πέθανε στὸ Ἀγρίνιο ἡ Ὀλγα Β. Μακρυπούλια (τὸ γένος Ἀντωνίου Τσώλη).

Στὶς οἰκογένειές τους θερμὰ συλλυπητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ὁ κ. Ἰωάννης Κ. Καλαθὰς πέτυχε στὴ Σχολὴ Φυσικοθεραπευτῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ παραδρομῆς δὲν γράφτηκε στὸ προηγούμενο φύλλο. Ζητοῦμε συγ-

Κοινωνική Ζωή

νώμη καὶ τοῦ εὐχόμεστε κάθε πρόοδο.

Ὁ κ. Κων)νος Βλάχος τοῦ Ἀθανασίου πέτυχε στὴ σχολὴ Φυσικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Γκίσσεν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

Τοῦ εὐχόμεστε πρόοδο καὶ ἐπιτυχίες.

Ὁ κ. Κων)νος Ἀλ. Φλώρος, ἀφοῦ περάτωσε μετ' ἐπιτυχία τὶς σπουδές του στὴν Πάντειο Σχολὴ Ἀθηνῶν, γράφτηκε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸν συγχαίρουμε γιὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὴν Πάντειο καὶ τοῦ εὐχόμεστε πρόοδο στὶς νέες σπουδές του.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ὁ συγχωριανὸς μας παιδίατρος Βλάχος Παῦλος, βραβεύτηκε ἀπὸ τὸ σύνδεσμο Λογοτεχνῶν Ἰατρῶν γιὰ τὸ διήγημά του «Ἐμεῖς οἱ νέοι».

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας συγχαίρει τὸ λογοτεχνικὸ γινώσκον γιὰ τὴ διάκρισή του.

Ὁ «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» θὰ θεωρήσει μεγάλη του τιμὴ, ἂν στὴν ὕλη του συμπεριλάβει καὶ τὸ βραβευμένο διήγημα.

Τὸ περιμένουμε.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἡρθαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ:

Ὁ κ. Χρήστος Ἀλπογιάννης μετὴν τὴν κόρη του Μαρία.

Ὁ κ. Γεώργιος Παπακώστας.

Ή δ. Μαρία Γ. Τσιτσιμπέλη.

Ὁ κ. Δημήτριος Σπανός.

Ή κ. Εἰρήνη Μέμμου.

Ή κ. Φούλα Κωνσταντινίδη.

Ή κ. Μαρία Ἀλπογιάννη.

Ὁ κ. Ἰωάννης Μάλλιος οἰκογενειακῶς.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Μποτσώνη.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἐφυγαν γιὰ τὴν Ἀμερικὴ:

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Ζηνέλη.

Ὁ κ. Γεώργιος Ντούζος.

Ή κ. Αἰκατερίνη Μπουραζέρη.

Ή κ. Εἰρήνη Φ. Μέμμου.

Ή κ. Φούλα Ἰ. Κωνσταντινίδη.

Ὁ κ. Χρήστος Ἀλπογιάννης.

Ὁ κ. Δημήτριος Ἰ. Σπανός.

Ή δ. Μαρία Γ. Τσιτσιμπέλη καὶ

Ὁ κ. Γεώργιος Παπακώστας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὶς 4.4.1982 ἔγινε στὸ Ἀντίρριο τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Νικολάου Παπαμιχαήλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Στὶς 4.4.1982 ἔγινε στὸ Ἀντίρριο τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Νικολάου Παπαμιχαήλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τοὺς συγγενεῖς, χωριανούς καὶ φίλους, οἱ ὅποιοι ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἢ ἐκ τοῦ μακρόθεν καὶ καθ' οἱ-

ονδήποτε τρόπον συμμετείχαν καὶ μᾶς συμπαρεστάθησαν εἰς τὸ βαρύτατον πένθος μας διὰ τὸν θάνατον τῆς πολυαγαπήμενης καὶ σεβαστῆς μητρὸς μας.

ΑΝΑΣΤ. Β. ΠΑΤΕΡΕΚΑ

Τὰ παιδιὰ τῆς: Χρήστος, Στάθης, Μαγδαληνῆ, Ἑλένη καὶ ἐγγόνια τῆς.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅλους ὅσους συμμετείχαν στὸ πένθος μας γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατέρα καὶ παπποῦ

ΚΩΝ)ΝΟΥ Ν. ΒΛΑΧΟΥ

Ἡ σύζυγος, τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια.

Εὐχαριστοῦμε θερμότερα ὅλους ὅσους μετ' ὁποιοδήποτε τρόπον συμπαρεστάθησαν στὸ βαρύτατο πένθος μας γιὰ τὸ χαμὸ τῆς πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητέρας καὶ γιαγιάς

ΑΙΚΑΤΕΡ. Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗ ἐτῶν 60

Ὁ σύζυγος Ἀντώνιος, τὰ τέκνα Ἀλέξανδρος, Ἀναστασία ἐγγονοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς.

Εὐχαριστοῦμε θερμότερα ὅλους ὅσους μᾶς συμπαρεστάθησαν μετ' ὁποιοδήποτε τρόπον στὸ βαρύτατο πένθος μας γιὰ τὸ θάνατο τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατέρα, γιου, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΓΕΩΡΓ. Ν. ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ

Ἡ σύζυγος, τὰ παιδιὰ, ἡ μητέρα, τὰ ἀδελφία, τὰ ἀνίψια καὶ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας συνήλθε σὲ ἔκτακτη Συνεδρίαση ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου του, σήμερα τὴν 17.3.82 μετὰ τὴν εἶδηση τοῦ θανάτου τοῦ Νικολάου Τσέλιου, μέλους τοῦ Συλλόγου μας καὶ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Νὰ παρακολουθήσει τὴν κηδεία τοῦ μεταστάντα,

2. Νὰ συλλυπηθεῖ τὴν οἰκογενεὶάν του καὶ

4. Νὰ δημοσιεύσει τὸ παρὸν πρακτικὸ στὸ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σ' ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Στὶς 9.12.81 ἀποχαιρετήσαμε τὸ φίλο μας ΓΙΩΡΓΟ ΤΣΙΤΣΙΜΠΕΛΗ, ποὺ βιάστηκε νὰ κάμει τὸ μεγάλο ταξίδι, τὸ ταξίδι τὸ δίχως γυρισμό.

Ἀπὸ μιὰ γωνιὰ ἀμίλητοι, μετὰ δάκρυα στὰ μάτια, συντριμμένοι ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ πρόωρου ξενιτεμοῦ του καὶ τὸ σπαραγμὸ τῶν δικῶν του, ξεπροβοδίσσαμε τὸ φίλο μας γιὰ τὸ ἀλαργινὸ ταξίδι.

Καὶ κεῖ, καθὼς συμπληρώνονταν οἱ τελευταῖες διατυπώσεις τοῦ μεγάλου ταξιδιοῦ, φέραμε στὴ μνήμη μας παλιὲς καλὲς ἡμέρες.

Θυμηθήκαμε τὸ ζωηρό, τὸ ξέγνοιαστο δασκαλοῦδάκι, ποὺ τὰ μάτια του ἀστράφταν κι ἡ καρ-

διά του ἀκτινοβολοῦσε ἀγάπη καὶ καλοσύνη. Πρῶτο στὰ γράμματα, στὸ παιχνίδι, στὶς ἀθῶες παιδικὲς τρέλες.

Φέραμε κατόπιν στὴ θύμησή μας τὸν ἄγουρο ἔφηβο, ποὺ ἀνοιγε φτερά γιὰ τὴν Ἀμερικὴ γεμάτος ἐλπίδα γιὰ ἓνα καλύτερο μέλλον.

Τὸν εἶδαμε νὰ ἐργάζεται μετ' ὑπομονή, ἐπιμονή καὶ σύστημα καὶ νὰ πραγματοποιεῖ τὸ ὄνειρό του: νὰ γίνεи πετυχημένος ἐπιχειρηματίας. Νὰ κερδίζει μετὰ τὴν ἐργατικότητά του, τὴν τιμιότητά του, τὴν ἀκτινὸβολη προσωπικότητά του τὴν ἐκτίμηση Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν.

Τὸν καμαρώσαμε καλὸν οἶκο γενειάρχη, στοργικὸ γιό, σύζυγο, πατέρα, ἀδελφό.

Τὸν καλωσορίσαμε πολλὰς φορὲς ἐπισκέπτη στὴν πατρίδα καὶ διακρίναμε τὴν ἀσβεστη νοσταλγία τοῦ γυρισμοῦ.

Χαρήκαμε τὴν πραγματοποίηση τοῦ ὁνείρου τοῦ γυρισμοῦ καὶ τὴν πετυχημένη ἐγκατάστασή του στὴν πατρίδα.

Ξαναζήσαμε τὴ συντροφία του καὶ ἰδιαίστερώσαμε πὼς τίποτα δὲν ἄλλαξε ὁ χρόνος κι ἡ ξενιτιά ἀπὸ τὸ χαρακτῆρα του.

Ἐμεῖνε πάντα γελαστός, καλόκαρδος, χαρούμενος, αἰσιόδοξος. Ἐμεῖνε στὴν καρδιά ἐκεῖνο τὸ παλιὸ σχολιαροῦδι τοῦ χωριοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τόσο πολὺ τὸν ἀγαπούσαμε..

Καὶ τώρα...

Τώρα, καθὼς οἱ διατυπώσεις τοῦ μεγάλου ταξιδιοῦ ὁλοκληρώνονται, τὰ μαντήλια δὲ γνέφουν στὸ καλὸ, σκουπίζουν τὰ δάκρυα. Κι ὁ κόμπος, ποὺ μᾶς πνίγει στὸ λαιμό, δὲν ἀφήνει τὴν εὐχὴ νὰ γίνεи λόγος.

Μὰ θαρροῦμε πὼς μαντεύει τὴ σκέψη μας, μαντεύει τὴν εὐχή μας:

«Καλὸ ταξίδι, φίλε Γιώργο, πάντα θὰ σὲ θυμόμαστε».

Οἱ φίλοι του.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Συλλόγου μας λάβαμε τὰ παρακάτω ποσά:

Δρχ. Σακελίας (Κων)νος 1.500
Μαζιάς Γεώργιος 500
Φούρλας (Κων)νος 2.000
Ντούζος Γρ. Μαρία 1.000
Φλώρος (Κων)νος 1.200

Δολλ. Μαστροκώστας Θεόδωρος 30
Μαστροκώστας Χρήστος 50
Μαστροκώστας Λεωνίδας 20

Στὴ μνήμη τοῦ ἀείμνηστου Γεωργίου Τσιτσιμπέλη, προσφέρθηκαν στὸ Σύλλογό μας τὰ παρακάτω ποσά:

Δρχ. Τσιτσιμπέλη Γ. Μαλάμω 10000
Κωλέτας Τάσος 3.000
ἀντὶ στεφάνου Παπανικολάου Γεωργία 3.000
ἀντὶ στεφάνου Παπαδόπουλος Λεωνίδας 3.000
Δ)ντῆς Τράπεζας Κρήτης Πειραιᾶ 3.000
ἀντὶ στεφάνου Καραγιάννη Μαγδαληνῆ 1.000
Φούρλα Κούλα 1.000

— Στὴ μνήμη τοῦ πατέρα καὶ παπποῦ Νικολ. Τσιτσιμπέλη, ἡ οἰκογένεια Βασιλείου Παπακώστα προσέφερε στὸ Σύλλογό μας τὸ ποσὸ τῶν 1.000 δρχ.

— Στὴ μνήμη Ἑλλῆς Συρ-

σίρη προσφέρθηκαν τὰ παρακάτω ποσά:

Ζηνέλης Ἰωάννης Δρχ. 2.000
Μαζιάς Γεώργιος » 500

— Στὴ μνήμη τοῦ συζύγου τῆς Ἰωάννης, ἡ κ. Τέρψη Ἰωάν. Σγάγια, προσέφερε τὸ ποσὸ τῶν 3.500 δρχ.

— Στὴ μνήμη Νικαλάου Τσέλιου, ὁ κ. Νικόλαος Ἀθ. Λεῖβα δίτης προσέφερε τὸ ποσὸ τῶν 1.000 δρχ.

Γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συλλόγου μας καὶ στὴ μνήμη Κων)νου Ν. Βλάχου, ἡ γυναίκα του, τὰ παιδιὰ του καὶ τὰ ἐγγόνια του, προσέφεραν τὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχμῶν.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Μαστροκώστας Χρήστος δολ-
λάρια 50
Καραγιάννης Γεώργιος Δραχ-
μὲς 2.000

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Δρχ. Σακελίας (Κων)νος 200
Πλάκας Χρήστος 300
Φλώρος Ἀντώνιος 500
Λειβαδίτης Γεώργιος Ἀθ. 200
Πλάκας Σπύρος 300
Μάζης (Κων)νος 300
Φλώρος (Κων)νος Γ. 500
Φλώρος Ἀλέξανδρος 500
Παπανικολάου Χρήστος 1.000
Ἰωάννου Νικόλαος 1.000
Παπακωνσταντίνου Ἰωάν. 350
Παπακωνσταντίνου Μαγδ. 350
Μάλλιος Ἰωάννης Ἀθ. 150
Παντελίδης Γεώργιος 300
Μάλλιος (Κων)νος Δ. 450
Μάλλιος Ἰωάννης 450
Μάλλιος Ἰωάννης Γ. 400
Λειβαδίτης Χρήστος 350
Μασγάλας (Κων)νος 250
Φλέγκας Δημήτριος 350
Καλλιὰ Βούλα 700
Μπαζιζώνης Νικόλαος 150
Βλάχος Ἀθανάσιος 500
Τσιτσιμπέλη Μαλάμω Γ. 700
Παπαθανάσης Νίκος 200
Παπαχρήστου Χρήστος 200
Ζώης Ἀθανάσιος 200
Βλάχος Παῦλος 1.000
Χατζηνικολάου Κλεόβ. 200
Λειβαδίτης (Κων. Ἀθ. 200
Καλαθὰς Γεώργιος 300
Λειβαδίτης Ἀθανάσιος 200
Μάλλιος Χρήστος Σ. 200
Μάλλιος (Κων)νος Σ. 200
Μάντης Στέφανος 200
Μέρμηγκας Παντελῆς 500
Λειβαδίτης Πολύκαρπος 250
Μαρούδας Ἀντώνιος 250
Παπαχρήστου Κική 100
Παπαχρήστου Χρήστος 100
Λειβαδίτης Ἰωάννης 200
Φούρλας Χρήστος 200
Σακαρέλλου Μαγδαληνῆ 400
Τσόλκα - Φούρλα Δήμ. 300
Φούρλας Γεώργιος 200
Κοκαρόγιαννης Παναγ. 300
Ντούζος Γεώργιος 200
Σπυρόπουλος Φώτιος 200
Μάλλιος Ἰωάννης 400
Γιοβανοπούλου Μαγδαλ. 200
Σκεπαρνιαῖς Ἀντώνιος 300
Λούπας Νικόλαος 200
Καραγιώργος Ἀθαν. Κ. 500
Σβούκας (Κων)νος 200
Καραμέτας Ἀλέκος 500
Μαστροκώστας Γεώργιος 100
Μαρούδας Εὐάγγελος 200
Σγάγια Τέρψη 500
Λαζοδημός Ἰωάννης 1.000
Λαζοδημός (Κων)νος 500
Καλφοπούλου Βιολέτα 500
Παπακων)νου (Κων)νος 300

Καρανδρίκας Δημήτριος	400	'Απ' τὸ ἐξωτερικὸ	
Κουδελᾶς Κων/νος	300		
Σαραντοπούλου Κική	300		
Φούρλα Ντόλα	300	Λαζοδημὸς Ἰωάννης	Δολλ. 10
Σκούφια Κούλα	200	Μαστροκώστας Λεων.	10
Ρετζή Ειρήνη	300	Μαστροκώστας Νικόλ.	10
'Ασημακόπουλος Στέφ.	300	Σιδεράς Κων/νος	20
Κατσαούνης 'Αθαν. Ν.	250	Σπανὸς Ἰωάννης	10
Φλέγκα Αἰκατερίνη	500	Γιάνναρης Κων. 'Απ.	25
Σγάγιας Κων.	500	Πανάγος Γεώργιος	5
Πέσσα 'Αθηνά	700	Καλαθᾶς Γεώργιος	10
Κωλέτα Ειρήνη	500	Φούρλας Γεώργιος	10
Παπακώστας Ἰωάννης	500	Πανάγος Γεώργιος	20
Κουδελᾶς Γεώργιος	300	Μπαλαφούτας Θεόδ.	10
Κωσταρά Τασία	300	Κατσαούνη Βασιλική	10
Ζηνέλης Ἰωάννης	400	Κουτσοκώστα Εὐαγγελία	10
Μπαζιώνης Γεώργιος	300	Ζαρκάδας Γεώργιος	5
Κωσταλὸν Μαρ.	500	Μαζιάς Θωμᾶς	10
Παπακώστας Κων/νος	500	Μαζιάς Κων/νος	10
Κουρμπέλη Κούλα	500	Μαρούδας Νικόλαος	15
Γκρομούτη Βασιλική	300	Ζάχος Δημήτριος	20
Μάλλιος 'Αθανάσιος	300	Μαρούδας Κων/νος	10
Κωσταλὸν Μαρ. & Ἰωάν.	500	Φούρλας Κων. Φράγκα	150
Λάππα Δήμητρα	500		Δρχ. 500
Φτερούγας Ἰωάννης	100	Πατερέκας Χρήστος Β.	
Πετράκης Κων/νος	500		
Μπουραζιέρη Αἰκατερίνη	200		
Ντούζου Σοφία	200	ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ	
'Αγγελάκης Σταύρος	250	ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	
'Ασημακόπουλος 'Αντώνιος	300	'Απ' τὸ ἐσωτερικὸ	
Πλάκας Νικόλαος	300		Δρχ. 500
Τσώλης Ἰωάννης	200	Παπασταμούλης Σπύρ.	500
Καπρᾶνης 'Εμμανουήλ	200	Καλαθᾶς 'Αθανάσ. 'Ι.	500
Τσάπας Νικόλαος	300	Μπουραζιέρη Αἰκατερίνη	500
Γώγωνα 'Ελένη	300	Μάντης Κων/νος	650
Τσέλιος Χρήστος	250	Καλαθᾶς 'Αθανάσ. Θ.	500
Λύρος Δημήτριος	500	Φλώρος Κων/νος Γ.	1.000
Μασγάλας Θωμᾶς	500	Φλώρος 'Αλέξανδρος Γ.	1.000
Σερεβέτας Ἰωάννης	500	Παπανικολάου Χρήστος	700
Φούρλας Δημήτριος	500	'Ιωάννου Νικόλαος	700
Πατερέκας Νικόλαος	100	Παπακων/νου Ἰωάννης	350
Παλιομήτρου Εὐαγγελία	100	Παπακωνσταντίνου Κων.	350
Γρίδας Ζάχος	150	Μάλλιος Ἰωάννης 'Αθ.	150
Πανάγος Ἰωάννης	100	Παντελίδης Γεώργ.	300
Φούρλας Βασίλειος	100	Ζαρκάδας Νικόλαος	300
Κοπάνης 'Αθανάσιος	200	Λειβαδίτης Χρήστος	350
Μέμμος Εὐδόκιος	100	Μασγάλας Κων.	250
Σκεπαρνιά 'Ελένη	300	Φλέγκας Δημήτριος	350
Μπαλαφούτας Δημήτριος	200	Μπαζιώτης Νικόλαος	550
Χαραλαμπίδης Ἰωάν.	100	Βλάχος 'Αθανάσ.	1.000
'Ασημάκης 'Ανδρέας	200	Παπακώστα Εὐαγγελία	700
Παπακώστας Δημήτριος	150	Τσιτσιμπέλη Μαλάμω Γ.	1.000
Σγάγια Βασιλική	100	Βλάχος Παῦλος	500
Χαρματζής Κων/νος	100	Βλάχου Μαρία Π.	500
Πλάκας 'Αντώνιος	100	Μέρμηγκα Μάνθα	200
Πλάκας Σπύρος	100	Λειβαδίτης Πολύκαρπος	250
Μαζιάς Γεώργιος	100	Μαρούδας 'Αντώνιος	250
Κοτόπουλος Σπύρος	200	Παπαχρήστου Χρήστος	100
Μάρρος Γεώργιος	200	Παπαχρήστου Κική	300
Μαζιάς Νικόλαος	250	Σακαρέλλου Μαγδαληνή	300
Ζαρκάδας Γεώργιος	250	Μάλλιος Ἰωάννης Γ.	300
Ζαρκάδας 'Αθανάσιος	500	Κατσαούνης 'Αθαν. Ν.	250
Κουτσή Κωστούλα	150	Σγάγιας Κων.	500
Καρανδρίκας Νικόλαος	100	Πέσσα 'Αθηνά	1.000
Μάλλιος Γεώργιος	100	Κωλέτα Ειρήνη	500
Ζάχος Ἰωάννης	300	Παπακώστας Ἰωάννης	500
Σπανὸς Ἰωάννης	100	Κουδελᾶς Γεώργιος	400
Κρανιάς Απόστολος	200	Κωσταρά Τασία	400
Χολέβας Σωτήριος	200	Ζηνέλης Ἰωάννης	500
Μπουλὸν Δήμητρα	100	Μαζιάς Γεώργιος	500
Μπαλαφούτας 'Αθανάσιος	200	Παπακώστας Κων/νος	500
Μάρρου 'Αναστασία	500	Κουρμπέλη Κούλα	500
Καλαθᾶς Θεόδωρος	150	Λάππα Δήμητρα	500
Πανάγου ν'Ολγα	120	Πετράκης Κων/νος	500
Σπανοῦ Μαρία	120	Γιοδανοπούλου Μαγδαλ.	500
Παπαγεωργίου 'Αθανάσ.	200	Σκεπαρνιάς 'Αντώνιος	350
Πανάγος Κων/νος	200	Λούπας Νικόλαος	500
Καλαθᾶς Μιχάλης	150	Καραγιώργος 'Αθανάσ.	500
Πλάκας Κων/νος	100	Σβούκας Κων/νος	500
Κωσταλὸν 'Ελένη	100	Καραμέτας 'Αλέκος	500
Καλαθᾶς Νικόλαος	150	Μαρούδας Εὐάγγελος	300
Γιάνναρης Απόστολος	200	Σγάγια Τέριμη	1.000
Φούρλας Κων/νος	500	Λαζοδημὸς Ἰωάννης	1.000
Μάλλιος Ξένη	300	Λαζοδημὸς Κων/νος	500
Λούπας Ἰωάννης	100	Καλφοπούλου Βιολέτα	500
Παπαγιάννης Σαλτὸς	100	Παπακων/νου Κων.	400
Μπούρα Βασιλική	50	Καρανδρίκα Θεοδώρα	500
Κρανιάς Χρήστος	100	Κουδελᾶς Κων/νος	300
Μασγάλας 'Αντώνιος	200	Σαραντοπούλου Κική	400
Παπανίκος Μασγάλας	200	Φούρλα Ντόλα	400
Μάλλιος Στέφανος	200	Σκούφια Κούλα	300
Λειβαδίτης Νικόλαος	500	Ρετζή Ειρήνη	400
Μέμμος Φώτιος	200	Ντούζου Σοφία	500
		'Αγγελάκης Σταύρος	250
		'Ασημακόπουλος 'Αντών.	300

'Απ' τὸ παράμμα - Γιώργο τὸ Συρσίρη λάβαμε τὴν παρακάτω ἐπιστολή - συνεργασία, πού τ ἡδη μοσιεύουμε χωρὶς καμιά ἀπολύτως διόρθωση, γιὰ νὰ μὴ χάσει τίποτα ἀπὸ τὸν αὐθορμητισμὸ της.

«ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ 41-44

τῆς μαύρης πείνας, τοὺς σκοτωμούς, τὶς σφαγές, τῆς δυστυχίας, τοὺς ἐκτοπισμούς.

'Υπὸ Γεωργ. Συρσίρη
Φλεβάρη 15, 1982
Χωριανοὶ καλημέρα

Χρόνια πολλὰ τὰς περασμένας ἐορτὰς καὶ μὲ ὑγεία τὸ Νέο ἔτος '82. Καταρχὰς ζητῶ τὸ συγγνώμην νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἐνημερώσω πῶς καὶ ποῦ ἄφησαν τὰ κόκκαλά τους ὀρισμένοι χωριανοὶ μας, ὅχι δὲ καὶ λεπτομέρειες.

Καθὼς ὅλοι μας πεινάσαμε, τιμωρηθήκαμε, φάγαμε τσουνκίδες χωρὶς ἀλάτι καὶ λάδι, ψωμί ἀπὸ

Πλάκας Νικόλαος	300
Τσώλης Ἰωάννης	300
Καπρᾶνης 'Εμμανουήλ	300
Τσέλιος Χρήστος	250
Σερεβέτας Ἰωάννης	500
Φούρλας Δημήτριος	500
Καλαθᾶς Γεώργιος	600
Παπαλέξης 'Αντώνιος	500
Παπαλέξης 'Αλέξανδρος	500
Παπακώστας Γεώργιος	300
Ζαρκάδας Γεώργιος	250
Παπαγεωργίου 'Αθαν.	200
Μάρρου 'Αναστασία	500
Μασγάλας 'Αντών.	300
Λειβαδίτης Νικόλ.	500
Μπούρας 'Αθανάσιος	500
Μέμμος Φώτιος	200

'Απ' τὸ ἐξωτερικὸ	Δολλ.
Μαστροκώστας Θεόδ.	50
Ζάχος Βασίλειος	5
Μασγάλα Ειρήνη	20
Τσορτοῦ Δημήτρα	20
Ρέππα	20
Δρίδα	20
Χολέβας Σωτήριος Γ.	20
Χολέβας Νικόλ. Γ.	20
Μάρρος Κων/νος	20
Μαστροκώστας Χρήστος	20
Μαστροκώστας Λεωνίδα	20
Μαστροκώστας Νικόλαος	10
Σιδεράς Κων/νος	20
Μασγάλας Κων. 'Ι.	20
Σπανὸς Ἰωάννης	10
Γιάνναρης Κων. 'Απ.	25
Πανάγος Γεώργιος	10
Καλαθᾶς Γεώργιος	10
Πανάγος Γεώργιος	20
Μπαλαφούτας Θεόδωρος	10
Κατσαούνη Βασιλική	10
Κουτσοκώστα Εὐαγγελία	15
Μαζιάς Θωμᾶς	10
Μπαλαφούτας Ἰωάννης	10
Μαρούδας Νικόλαος	15
Μαρούδα Εὐαγγελία	10
Ζάχος Δημήτριος	20
Σπανοῦ Κ. 'Αγαθὴ	20
Μαρούδας Κων/νος	10
Φούρλας Κων. Φράγκα	150
	Δρχ.
'Αλπογιάννης Χρήστος	3.000
Κωλέτας Τάσος	1.000
Παπανικολάου Γεωργία	1.000
Πατερέκας Χρήστος Β.	500
Καραγιάννης Γεώργιος	1.000

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

βίκο, βελάνια καὶ ρόβη (χαρὰ σ' ἐκείνον πού πέρασε τὴ φουρτούνα τοῦ Φίδαρη) καὶ ὀρισμένοι χωριανοὶ μας, καθὼς καὶ ἐγὼ φτάσαμε μέχρι Μακεδονία διὰ μιὰ χαψιά, ἔως τὴν 'Εδεσσα ἢ Νομὸς Πέλλης πού θγαίνει τὸ κόκκινο μῆλο καὶ τὸ κόκκινο πιπέρι.

Θανόντες χωριανοὶ μας ἀπὸ κακουλίας καὶ ταιλαιπωρίες:

1. 'Αντώνης Τσώλης, 'Εδεσσα.
 2. 'Αθανάσιος Τσιντζέλης, Ζαγκλιβέρι Θεσσαλονίκης.
 3. Νικόλαος Λιάζης.
 4. Κολαρημάνης, ἦτο δὲ καὶ καλόνερος, Σπερχειάδα Λαμίας.
 5. Ἰωάννης Καραδήμας.
 6. Περικλῆς Πανάγος.
- Αὐτοὶ πέθαναν ἀπὸ κακουλίας καὶ ταιλαιπωρίες.
- 'Απὸ συμμορίτες:
7. Κων/νος Μάλλιος εἰς Λουτρὸν Θεσσαλονίκης.
 8. Εὐάγγελος Μάλλιος εἰς Βεργίνα Βεροίας. ('Ομολογία Γαβριήλ Τσιγαρίθρα. 'Ο Δημήτριος 'Ι. Μάλλιος γλίτωσε ἐκ θαύματος Θεοῦ εἰς Πλαταμώνα Λαρίσης).
 9. Ἰωάννης Μπουλὸς ἀπὸ στρατεύματα κατοχῆς.
 10.
 11. Χρήστος Σβούκας Ντεριλὴ - Δομοκοῦ.
 12. Ἰωάννης Σβούκας.
 13. Κων/νος Χαραλαμπίδης.
 14. Παναγιώτα Φωτίου Λαῖνα, τὸ γένος Καραγιάννη.

Σφαγιασθέντες εἰς Ψηλὸ Σταυρό:

15. 'Αθανάσιος Θ. Μαζιάς.
16. Ἰωάννης Λαῖνας.
17. Δῆμος Χαραλαμπίδης.
18. Ἰωάννης Μαῦρος ἢ Τσαντόγιαννος.
19. Μέμμος 'Αλέκος (θάνατο μετὰ βασάνων εἰς Πέγκο - Ναυπακτίας).
20. Σπυρίδων Γ. Μάλλιος εἰς Πάτρας, ἀπὸ ἐπιδρομὴ ἰταλικῶν βαμβαρδιστικῶν ἀεροπλάνων.

*

Κύριε Διευθυντὰ τοῦ ΝΕΧΩΡΙΤΗ:

Πόσον καιρὸ ἐκδίδεται ἡ ἐφημερίδα τοῦ Συλλόγου, δὲ γνωρίζω. 'Αντιλαμβάνομαι ὅμως, πῶς ἔχει ἀγκαλιάσει σχεδὸν ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ Νεχωρίτες καὶ θαρρῶ πῶς μὲ ἀγωνία περιμένουν, πότε νὰ περάσῃ ὁ καιρὸς, γιὰ νὰ λάβουν τὴν νέαν ἐκδοσίαν. Εἶναι ἕνας ὥραίος τρέπος γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ μετὰς μας ἡ γνωριμία καὶ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ

Στὶς 29)11)81 πραγματοποιήθηκε μὲ ξεχωριστὴ ἐπιτυχία ὁ χορὸς τῶν νέων τοῦ χωριοῦ μας. Παραβρέθηκαν πολλοὶ νέοι καὶ νέες, πού διασκέδασαν μὲ κέφι.

Προσφωνώντας τους ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κων/νος Μάντης, ἀφοῦ τοὺς εὐχέθηκε καλὴ διασκέδαση, εἶπε μετὰξὺ ἄλλων:

«Σκοπὸς τῆς ξεχωριστῆς γιὰ τοὺς νέους συνεντίσεως εἶναι νὰ γνωριστεῖτε ὅλοι οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μας καλύτερα, νὰ συνδεθεῖτε πιὸ στενὰ καὶ νὰ διατηρήσετε τὴ Νεχωρίτικὴν ἰδέαν». Τὸ γλέντι κράτησε μέχρι τὶς πρωινὲς ὥρες μὲ ἀμείωτο κέφι.

τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς καλύτερη ἀνάπτυξη τοῦ χωριοῦ μας. 'Αξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια, σ' ὅλο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ.

Θὰ ἤθελα ὅμως, εἰὰ εἶναι δυνατὸν, νὰ ὑπάρχῃ μιὰ στήλη στὸ ΝΕΧΩΡΙΤΗ, ὅπου ἐκεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ μιὰ πλατεῖα συζήτησης ἐπὶ οἰκονομικῆς βάσεως καὶ μὲ τὸ ἐρώτημα: «Πῶς μποροῦμε νὰ ἀναπτύχῃ ἡτο χωριὸ οἰκονομικὰ, ὥστε νὰ παραμείνουν οἱ Νεχωρίτες στὶς ρίζες τους».

Νομίζω πῶς θὰ ἐνδιαφέρῃ ὅλους τοὺς χωριανούς καὶ πολλοὶ θὰ γράψουν τὴ γνώμη τους. 'Ο καιρὸς εἶναι κατάλληλος, γιὰ πολλοὺς θὰ προβληματίσῃ.

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴ φιλοξενία

Μὲ πατριωτικὸς χαίρετισμούς

Χρῖστος Γραβάνης

ΣΙΑΝΕΥ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 1981

ΣΗΜ. 'Η στήλη τῆς ἀλληλογραφίας εἶναι ἀνοικτὴ γιὰ ὅλους. Περιμένουμε τὶς ἀπόψεις τῶν συγχωριανῶν μας.

ΤΑ ΥΨΩΜΑΤΑ ΣΤΑ ΓΙΟΡΤΑΣΙΑ

Στὸ χωριὸ μας, ὅταν ἔχουμε γιορτάσια, ὁ παπὰς πηγαίνει στὰ σπίτια πού γιορτάζουν καὶ «σπρώνει ὑψώματα».

Αὐτὸ νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἔθιμο.

Στὶς ὀνομαστικὲς γιορτὲς καὶ μετὰ τὴν ἐκκλησία ὁ παπὰς, μὲ ἕνα παιδί πού ὑπηρετεῖ στὸ ἱερό, ξεκινάει νὰ πάει στὰ σπίτια ὧν τῶν γιορταζόντων «γιὰ νὰ σπρώσει ὑψώματα», ὅπως λένε.

Τὸ παιδί πού συνοδεύει τὸν παπὰ, κρατᾷ τὸ θυμιατό, τὸ εὐχολόγιο καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειάζεται ὁ παπὰς στὰ ὑψώματα.

Ξεκινᾶνε ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χωριοῦ, κατεβαίνουν στὸν κάτω μαχαλά, ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ καὶ τελειώνουν στὸν πάνω μαχαλά, τὸ ἀπόγευμα ἢ τὸ βράδυ, ἀνάλογα μὲ τὰ γιορτάσια.

'Ο ἐορτάζων, τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς, ἐτοιμάζει τὸ καλύτερο δομάτιο (σαλόνι θὰ τὸ λέγαμε σήμερα), γιὰ ἀτὴν ὑποδοχὴ τοῦ παπᾶ. Στὸ κέντρο τοῦ δωματίου ἢ στὸν τοῖχο μιᾶς πλευρᾶς του ἔχει τοποθετημένο τὸ τραπέζι. Πάνω στὸ τραπέζι ὑπάρχουν, ἕνα πιάτο ἢ σουπιέρα μὲ θραυσμένα σιτάρι (μὲ ρόδι, σταφίδα, ξαχαράτα, καρύδια κλπ.) μὲ ἕνα κερὶ στὴ μέση, ἕνα ποτήρι μὲ κόκκινο κρασί καὶ ἕνα πρόσφορο «λειτουργιὰ» σφραγισμένη μὲ τὸ βλόγυρο.

'Ο παπὰς ἀνάβει τὸ κερὶ πού εἶναι στὸ σιτάρι, τὸ παιδί ἐτοιμάζει τὸ θυμιατὸ καὶ ἀρχίζει νὰ ψάλλεται ἡσυχαστικὴ εὐχή καὶ τὸ ἀπολυτίκιο (τροπάριο) τοῦ 'Αγίου τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Μετὰ βιολογᾷ τὸ πιάτο μὲ τὸ σιτάρι καὶ τὴ λειτουργία, μετὰ σηκώνει (ὑψώνει), κόβει τὴ λειτουργιὰ στὸ κέντρο τῆς σφραγίδας. Τὸ κομματάκι αὐτὸ τοῦ πρόσφορου τὸ δίνει στὸν ἐορτάζοντα, γιὰ νὰ τὸ φάει καὶ μέρος αὐτοῦ εἶναι στὸ ποτήρι μὲ τὸ κρασί. Πολλὲς φορὲς κόβει καὶ ἄλλα κομμάτια ἀπὸ τὸ πρόσφορο καὶ δίνει σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰ-

Ο ΤΟΠΟΣ

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ Η «ΠΑΛΙΑΡΑΧΩΒΑ»;

1. Ήταν Νεχωρίτικη ή «Παλιαράχωβα»;

Δημοσιεύω, πρώτα, τὰ σωζόμενα ἔγγραφα στὰ Γ.Α.Κ. (Μοναστηριακά Φ. 199):

Α΄

Αίτησις ἀναφορική τῆς Κοινότητος Νεχωρίου τοῦ Δήμου Προσχίου.

Ἐν Πλατάνῳ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1839

Πρὸς τὴν Διοίκησιν Αἰτωλίας

«Περὶ τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὴν περὶ φέρεται Νεχωρίου καὶ Ράχοβας κειμένη Παλαιοράχοβα σὺν τῷ ἐν αὐτῇ λειμῶνι καὶ δένδρων ἀνήκοντα εἰς τὸ διαλελυμένον Μοναστήριον Προφήτου Ἡλιοῦ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Κοινότητα Νεχωρίου χάριν προικοδοτήσεως».

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Νεχωρίου κοινῇ γνώμῃ ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπειγόμεθα καὶ ὑποβάλλομεν ἐν ὑμῖν κ. Διοικητά, ὅτι ἡδιαληφθεῖσα Παλαιοράχοβα, ἥτις σύγκειται ἐξ ἐνὸς θερινοῦ λειμῶνος καὶ λοιπῶν ἀγρῶν, ἀνήκουσα ἤδη εἰς τὸ διαλελυμένον Μοναστήριον Προφήτου Ἡλιοῦ Ῥάχοβας, παλαιόθεν ἀνήκεν εἰς τὸ χωρίον ἡμῶν, τὴν ὁποίαν καταπατήσας ἐπὶ τουρκοκρατίας αὐτογνωμόνως ὁ ποτὲ Σισιμάνης, κάτοικος Ῥάχοβας, ἔμεινεν εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (.....) πωλητὴν ὀλοπώλητον ἔδωκεν εἰς τὸ διαλελυθὲν Μοναστήριον εἰς ὃ καὶ μέχρι νῦν διαμένει καὶ μολοντί πολλάκις διεκδικήθη παρ' ἡμῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς, ὅμως διὰ τὸ ἀδύνατόν μας δὲν ἐνηργήσαμεν (.....) μέσον.

Παρατετηρημένως ὅθεν θεωρεῖται ἡ διαληφθεῖσα Παλαιοράχοβα ἄφ' ἐνὸς τοῦ ὅτι κειμένη οὕτως μηδεμίαν ὠφέλειαν περιέχει εἰς τὸ Δημόσιον, καθὼς ἀμεπιτήρητος καὶ ἀπροστάτευτος, καὶ ἄφ' ἑτέρου τοῦ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἀγρῶν ἡμῶν ἐξετελεσμένη οὖσα καὶ σμικρὰ καὶ μάλιστα ἔνεκα τῆς ὀρεινῆς θέσεως ἐφ' ἧς ἐνοικοῦμεν δὲν παρέχει οὔτε τὰ πρὸς τὸ ζῆν μας ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Λοιπὸν διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ σύμφωνα μὲ τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον, προσπιπὸντες ἱκετεύομεν θερμῶς κ. Διοικητά, ἵνα ἐνεργήσῃτε πᾶν ὅ,τι ἀπαραίτητον, ὅπως ἡ διαληφθεῖσα Παλαιοράχοβα μείνῃ εἰς τὴν Κοινότητά μας, κατὰ τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως, ὡς προικοδοτήσις καὶ τὸ περὶ ταύτης τίμημα θέλει τὸ ἀποτίσωμεν εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις ἀνὰ μίαν ἐκάστην κατ' ἔτος, καὶ ἂν διὰ τὸ ἀξιόχρεον ζητηθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ἐγγύησις, παρέχομεν οἶσαν ἡ Κυβέρνησις αἰτήσῃ.

Ὅθεν τούτου γενομένου ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ Δημόσιον θέλει ὠφελῆθαι ἀπὸ τὸ τίμημα ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς κατ' ἔτος ἐξαχθησμένους καρπούς, οὔσης ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν ἡμῶν.

Εὐέλπιδες ὄντες ὅτι ἡ σεβαστὴ σύνεσις καὶ δικαιοσύνη ὑμῶν κ. Διοικητὰ θέλει ἐνεργήσῃ

πᾶν ὅ,τι ἀπαραίτητον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινωφελούς του σκοποῦ, βαθυστάτως σημεϊούμεθα οἱ κάτοικοι Νεχωρίου

ἱερεὺς Κωνσταντῆς

ἱερεὺς Ἰωάννης

ἱερεὺς Παπαχρίστος

Ἀ. Μπουραζέρης

Ν. Ταμπούρης

Ἀντώνης Λάππας καὶ οἱ λοιποί.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1839. Μεσολόγγιον

Ὁ Διοικητικὸς Γραμματεὺς Αἰτωλίας (μονογραφῆ).

Β΄

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 4157

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 8 76ρίου 1839.

Πρὸς

τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Β. Γραμματεῖαν

Περὶληψις: «Περὶ παραχωρήσεως Μοναστηριακοῦ κτήματος εἰς τινὰ Κοινότητα».

Οἱ κάτοικοι Νεχωρίου τοῦ Δήμου Προσχίου, διὰ τῆς εἰς ἀντίγραφον ἐσωκλειομένης ἀναφορᾶς τῶν, ἐξαιτοῦνται νὰ παραχωρηθῶν εἰς αὐτοὺς, λόγω κυριότητος, τὰ εἰς Παλαιοράχοβαν κείμενα κτήματα τῆς διαλυμένης Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Τὰ κτήματα ταῦτα ἐνοικιάσθησαν πολυετῶς κατὰ τὸ ἔτος 1833 εἰς τινὰ καλούμενον Ν. Σισιμάνην διὰ δραχ. 16200.

Ἡ ἐνοικίασις ὅμως αὕτη ἡκυρώθη ἤδη παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Β. ταύτης Γραμματείας καὶ τοιοιτοτρόπως ἔμειναν διαθέσιμα. Κατὰ συνέπειαν, (διὰ) διαταγῆς τῆς Β. Γραμματείας τὰ αὐτὰ κτήματα ἐνοικιάσθησαν μονοετῶς διὰ δραχ. τὸ ὅλον 495, ἥτοι 151 δραχ. ὀλιγώτερον ἄφ' ὅ,τι ἀναλογεῖται τὸ κατ' ἔτος ἐνοίκιον τοῦ πολυετοῦς ἐνοικίου τῶν δραχμῶν 16200.

Τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα ἀπολαμβάνει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐκ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Κοινότης τοῦ εἰρημένου χωρίου ζητεῖ νὰ τῇ παραχωρηθῶν, λόγω προικοδοτήσεως, ἐπὶ ὑποσχέσει τὸ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῶν εἰς τρία ἔτη.

Ἐπειδὴ θεωροῦμεν ὠφέλιμον τὴν παραχώρησιν ταύτην, τὸσον εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, ὡς δυσκόλου οὔσης τῆς ἐνοικιάσεως τῶν εἰρημένων κτημάτων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς κατοίκους, οἵτινες κατοικοῦντες εἰς ὄρεινόν καὶ πετρώδες μέρος, στεροῦνται γεωργισίμου γῆς καὶ ἐπαμένως διάκεινται εἰς ἄκραν πενίαν, γνωμοδοτοῦμεν, συμφώνως καὶ μὲ τὴν περὶ τοῦ τοῦ γνώμην τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Β. ταύτης Γραμματείας, νὰ παραχωρηθῶν εἰς εἰρημένην Κοινότητα Νεχωρίου, ἐπὶ προηγουμένη ἐκτιμῇσει, τὰ περὶ αὐτῶν νὰ δοθῇ εἰς τρεῖς ἴσας δό-

σεις ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, λαμβανόμενης πρὸς τοῦτο ἱκανῆς ἐγγυήσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου. Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτιμητὰς ἡ Β. Γραμματεία θέλει διατάξῃ τὰ δέοντα.

Ἀπεκδεχόμεθα τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγὰς.

Εὐπειθέστατος

Τοῦ Διοικητοῦ Αἰτωλίας

ἀπόντος

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀλεξανδρόπουλος

Συνοψίζω:

Μετὰ τὸ Εἰκοσιένα οἱ Νεχωρίτες ζητοῦν τὴν Παλιαράχοβα, ἰσχυριζόμενοι ὅτι «παλαιόθεν ἀνήκεν εἰς τὸ χωρίον ἡμῶν, τὴν ὁποίαν καταπατήσας ἐπὶ τουρκοκρατίας αὐτογνωμόνως ὁ ποτὲ Σισιμάνης» καὶ ὅτι «πολλὰς διεκδικήθη παρ' ἡμῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς, ὅμως διὰ τὸ ἀδύνατόν μας δὲν ἐνεργήσαμεν... καὶ «προσπιπτοντες ἱκετεύομεν θερμῶς... ὅπως... μείνῃ... εἰς τὴν Κοινότητά μας... ὡς προικοδοτήσις...».

Διευκρινίζω:

Μὲ τὸν «περὶ προικοδοτήσεως» νόμον τῆς 20.5.1834 παραχωροῦνται στοὺς Ἀγωνιστὰς γαίεις καὶ φυτεῖς, ποὺ ἀνήκον σὲ κρατικά ἢ ἰδιωτικά τουρκικά τσιφλίκια καὶ ποὺ «δικαιώματι πολέμου» περιήλθον στὸ ἑλληνικὸ Κράτος. Μεγάλη, συνεπῶς θὰ ἦταν ἡ συμβολὴ τῶν Νεχωριτῶν στὸν Ἀγῶνα, ἀφοῦ ζητοῦν προικοδότηση.

2. Ἰσχυρίζονται, λοιπόν, οἱ Νεχωρίτες πὼς ἡ Παλιαράχοβα (κτῆματα καὶ βοσκοτόπι) ἦταν δική τους. Δὲν τεκμηριώνουν, δέ βαια, τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν, οὐτὲ ἀναφέρουν πότε, πὼς καὶ γιὰ τί τὴν ἔχασαν. Θὰ πρέπει ὁμῶς τὰ λεγόμενά τους νὰ εἶναι ἀληθινά. Ἄν δὲν «πάταγαν» κάπου, πὼς θὰ τὰ ἔλεγον;

Καὶ ἡ παράδοση πὼς παλιότερα ἔμειναν στὸ Παλιονέχωρο, ἐνισχύει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν: ὁ παλιαραχοβίτικος τόπος ἦταν δίπλα τους, δίπλα στὰ κονάκια τους, ἄρα στὴ διάθεσή τους. Καὶ ἀφοῦ αὐτοεκτοπίστηκαν ἀπὸ τὸ Παλιονέχωρο (ἐνεχόμενοι γιὰ φόνο Τούρκου), ἐπόμενον νὰ χάσουν τὰ κτήματά τῶν, τὰ ὁποῖα «ἐξάφωσαν» ὁ ἰσχυρὸς Σουσμάνης κι ἀργότερα τὰ χάρισε στὸ μοναστήρι τ' Αἰ - Λιά.

Καὶ τὸ παλιαραχοβίτικο τοπωνύμιο «Στοῦ Ντάφυλλου» θυμίζει Νεχωρίτικο ἐπώνυμο.

Καὶ τὰ «Κοντοκάλυβα» (Λουπαῖκα - Καλλιμαναίικα) ἦταν, καὶ εἶναι δὲ ὡς τὰ σήμερα, Νεχωρίτικα. Ὁ Γιώργος Λούπας μὲ ἀφηγήθηκε τὸ 1963:

«Ἐμεῖς ἤμασταν Γλαβαῖοι κι ἐμείναμε πάππου πρὸς πάππου στὰ Κοντοκάλυβα. Ὁ Σιουσμάνης βάλθηκε νὰ μᾶς ξεφωλιάσει ἀπὸ τὸν τόπο μας κι ἔστειλε ἀρβανίτες νὰ χαλάσουν τοὺς Γλαβαῖους. Ὁ γερό - Γλαβάς σὰν κάποιον νὰ κατάλαβε. Καλοδέχτηκε τοὺς ἀρβανίτες, τοὺς τάβλωσε, τοὺς πότισε γλυκὸ κρασί,

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΑ

ΟΡΓΑΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΣΑΜΙΚΟΥ

Ἀγνωστὴ στοὺς παλιότερους καιροὺς, γνωστότατη ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Μεσοπολέμου κι ἐδώδε «ἡ ἰτιά» —τσάμικο ἀπὸ τὰ καλύτερα. Ὁργανικὸς σκοπὸς πρώτα, «ντύθηκε μὲ λόγια» ὑστερότερα καὶ σήμερα ἀκούεται (καὶ παίζεται) σὲ πολλὲς παραλλαγές.

Σημειῶνω τὰ «στιχάκια» τῆς:

Ἰτιά, ἰτιά λελουδιασμένη, μῶχεις τὴν καρδιά καμμένη.

Ἰτιά, ἰτιά μέσα στὸ ρέμα, σ' ἀγαπῶ δὲν εἶναι ψέμα.

Ἰτιά, ἰτιά μέσα στὸν ἄμμο, σ' ἀγαπῶ καὶ τί νὰ κάμω.

Ἰτιά, ἰτιά ἡρθ' ὁ καιρὸς σου, σκύψε νὰ κόψω τὸν ἀνθὸ σου.

Ὁ καθένας γλεντιστὴς (καὶ ντερ τιλῆς) μπορεῖ «ν' ἀρμαθιάσει» κι ἄλλα στιχάκια ποὺ τὸν ἐκφράζουν, ἀλλ' ὁ καλὸς, ὁ μερακλὴς χορευ-

τῆς προτιμᾷ τὸν ὀργανικὸ σκοπὸ τῆς ἰτιάς. Παραγγέλλει, λοιπόν: «ἐτιὰ σόλο κλαρίνο», «μιὰν ἐτιὰ στὰ χοντρά».

Ὡς ὀργανικὸς σκοπὸς πρωτοπαλῆ χιτῆκε καὶ τὸ τσάμικο «ὁ ἥλιος», ποὺ μετέπειτα τοῦ ἔχουν «ταιριάσει» στίχους σὰν ἐτούτους.

«Ἡλιεμ', ποὺ βγαίνεις τὸ πρωὶ καὶ τὸ ντοῦνὰ ζεσταίνεις μέναν τί μ' ἀπαρνήθηκες;

Σὰν τὸ δεντρεῖ μαραίνουμε, σὰ φύλλω κιτρινίζω δίχως ἐσέναν, ἦλιε μου.

Μιά χαραυγὴ ἄχ, χαραυγὴ ὁ μαῦρος θὰ πεθάνω κι ἐσύ θὰ παίξεις, θὰ γελάς.

Καὶ «ὁ ἥλιος», στὸ παίξιμό του ἢ στὰ λόγια του, ἔχει τὶς παραλλαγές του. Στὸ Νεχωρί «ὁ ἥλιος» ἦρθε μεταπολεμικά.

Καθαρὸς ὀργανικὸς σκοπὸς εἶναι καὶ τὸ λεγόμενο ράστ, τσάμικο ἀργό, βαρὺ κι ἀσκήματο. Τὸ συνηθίζουν πολλὰ καμποχώρια τῆς Αἰτωλίας. Τὸ προτιμοῦν, μάλιστα, μὲ ζουρνὰ καὶ μὲ νταούλι. Στὰ πανηγύρια μας, ράστ πρωτοχόρευσε, ἐντυπωσιακά, ὁ Γιώργος ὁ Ψαράς. Καὶ ντόπιοι τὸ χορεύουν κάπου - κάπου, μὰ σὰν τὸ Γιώργο τὸν Ψαρά κανέναν.

ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΤΑ ΥΨΩΜΑΤΑ ΣΤ ΓΙΟΡΤΑΣΙΑ

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 3

κογένειας τοῦ ἐορτάζοντος, ποὺ παραβρίσκονται στὸ ὕψωμα. Τέλος ὁ παπὰς βλογεῖ πρῶτος τὸ πιάτο μὲ τὸ σιτάρι καὶ λέει: «Χρόνια πολλά», «νὰ τὸν χαίρεστε». Πίνει τὸ κρασάκι του, τρώει τὸ γλυκό του, χαιρετᾶται καὶ πάει γιὰ ἄλλο ὕψωμα.

Ὁ ἐορτάζων φιλεῖ τὸ ἱεροσάβδι μὲ γλυκά, κάστανα βρασμένα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχει τὸ γιορταστικὸ τραπέζι του.

Τὸ μεσημέρι γιοματίζει σὲ ὁποιοὺ στίτι βρεθεῖ τὴν ὥρα αὐτὴ γιὰ ὕψωμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ (βραστό)

Μὴ μὲ τσιμπᾷς καὶ μὲ πονεῖ, μὴ μὲ φιλεῖς καὶ κλαίω, καὶ μελανιάζει ὁ κόρφος μου, χαλάει τὸ πρόσωπό μου, καὶ μὲ μαλώνει ἡ μάνα μου...

(Γύρισμα:) Ἄχ, μὴ μὲ δέρνεις, μάνα,

μὲ τ' ἀργαλειοῦ τ' ἀντί κ' ἐγὼ θὰ τὸν πάρω τὸ γιὸ τοῦ Κωνσταντῆ.

ΣΗΜ. Τ' ἄκουσα (καὶ τὸ ἔμαθα) ἀπὸ τὸ μακαρίτη τὸ Γιάννη Κ. Μάρο. Δ. Φ.

ΣΤΟΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΜΠΑΡΜΠΑ ΚΩΣΤΑ

Με πολύ σεβασμό και ανυπόκριτη θλίψη αφιερώνω τούτα τα λίγα λόγια στο γείτονά μας ΚΩΝ)ΝΟ ΒΛΑΧΟ, που έγκαιρα τέλειψε τον κόσμο αυτό και έφυγε για τον άλλο κόσμο, τον οποίο πολύ πίστευε και για τον οποίο εργάστηκε όσο μπορούσε.

Ήταν πράγματι καλός χριστιανός, σύμβολο εγκράτειας, δίκαιος, απλός ανεξίκακος, άφροισιμένος και συνεπής στα χριστιανικά ιδεώδη. Ταπεινός και συνετός εργάτης του Ναζωραίου.

Πρώτος και καλύτερος στην εκκλησία και στους συνανθρώπους του. Παρών στα κοινωνικά έργα του χωριού.

Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και του ανταρτοπόλεμου ήταν ο προστάτης - άνδρας της γειτονιάς μας. Πολλά θράδα της εποχής εκείνης μάς φιλοξένησε στο σπίτι του και με το φως της λάμπας μάς διάβαζε περικοπές του Ευαγγελίου και του περιοδικού «ΖΩΗ».

Ήταν άνθρωπος με σωστές αρχές και τοποθετήσεις γύρω από τη ζωή, την επίγεια και την ούρανία.

Η όμορφη φύση του χωριού, τα κήπια, τα γιούρτια και τ' άμπέλια τον τράβηξαν τόσο πολύ, ώστε παρά τα βάθειά του γεράματα να απασχολείται σ' αυτά. Στις αγροτικές του εργασίες ήταν συστηματικός και προοδευτικός.

Ευτύχησε να έχει δίπλα του ά-

ξια σύντροφο και συνεργάτη της δύσκολης ζωής. Με θυσίες και στερήσεις δημιούργησαν υποδειγματική οικογένεια. Τα παιδιά του ακολούθησαν το δρόμο που αυτός τους έδειξε, δηλαδή το χριστιανικό, το δρόμο της σεμνότητας, τιμιότητας και προόδου.

Δεν πρόλαβε το φετεινό Πάσχα να γιορτάσει στο χωριό, να ακολουθήσει τον επιτάφιο και να ακούσει το Χριστός 'Ανέστη στον τόπο που τόσο αγαπήσε και λάτρεψε.

Ήταν φαίνεται θέλημα Θεού να πεθάνει στην 'Αθήνα κοντά στα παιδιά του, τα εγγόνια του και τους λοιπούς συγγενείς και τρισευτυχισμένος να ταφεί όπως ήθελε στο πατρικό χώμα του χωριού του.

Ήμασταν γείτονες στα σπίτια, στα κήπια, στα άμπέλια και ποτέ δεν αλλάξαμε κουβέντες, γιατί ήταν καλός και ακριβός γείτονας. Ζήσαμε μια ζωή

μαζί, μάς αγάπησε και τον αγαπήσαμε και τίποτε δεν μάς χώριζε παρά ο μαντρότοιχος των αυλών μας.

Με την απώλεια του Μπαρμπα Κώστα η γειτονιά μας έγινε φτωχότερη σε γείτονες. Πάει ξεκόλλησε και ο τελευταίος ογκόλιθος της ραχούλας που ζήσαμε.

Έφυγε ο αϊωνόβιος Μπαρμπα Κώστας, διάθηκε την Αχερουσία, πήγε κοντά στον δημιουργό και έγινε «Ούρανοπολίτης».

Σήμερα, αὔριο, μεθαὔριο και πάντα, εμείς οι γείτονες και όλοι οι Νεχωρίτες θα διατηρούμε άσβεστη στη μνήμη μας τη μορφή του και θα τον θυμόμαστε με συγκίνηση και σεβασμό.

Τοῦ εὐχόμεστε να ἀπολαύσει «τοὺς εὐχόμεους καρπούς της λυτρώσεως και σωτηρίας».

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΛΑΜΠΡΟΗΜΕΡΑ

Πότε θα 'ρθούν Λαμπροήμερα, Χριστός 'Ανέστη φτάσει, να πάρω τα βουνά μπροστά, ν' αφήσω κάμπους πίσω, να διασελώσω διάσολα, δασιά διασκίζω δάση, και στο Νεχώρι τ' όμορφο στερνά να λαγαρίσω.

Παχύ το πρωιμοκάτσικο κι ό κράσος γιοματάρι.
'Η μάνα φέρνει στο σουφρά και τοῦ πουλιού το γάλα.
Καλά θα φάω, καλά θα πιώ, καλό θα εἰπώ τροπάρι:
— Ζαμάνια περασμένα μου, μεράκια μου μεγάλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΟΥΡΛΑΣ

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Υπό του άειμνήστου 'Αρχιμανδρίτου,
ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

● Συνέχεια από το προηγούμενο

Γι' αυτό και συνεκράτησεν ό Θεός, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς παρακοῆς του «ἵνα μὴ τὸ κακὸν γίνῃ ἀθάνατον» σὲ μιὰ κατάσταση οὐδετερότητος, καὶ δὲν ἐξηφάνισεν τελείως τὸ καλὸν τῆς Δημιουργίας Του, ἀλλὰ οὐτε καὶ τὸ κακὸν διὰ νὰ ἔρχεται σὲ συναίσθησιν ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ βλέπει τὸ κατάντημά του πρὸς τὸ ὅποιον τὸν ἔφερε ἡ παράβασις καὶ μετανοεῖ καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν γιὰ τὸν ὅποιον ἐδημιουργήθη τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καὶ γιὰ τὸν μεγάλον αὐτὸν σκοπὸν ἔρχεται ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον χωρὶς ὅμως νὰ ἐκδιάζῃ τὴ θέλησιν τῆς ἐλευθερίας του διότι (ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν) ἀλλὰ οὐτε παραβιάζῃ καὶ τοὺς φυσικοὺς νόμους τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὁ Θεὸς στὴ δημιουργία Του ὡς δυνάμεις γιὰ νὰ κατευθύνουν αὐτὴν ἐλευθέρως διὰ τὸ εἶναι τὸν Θεὸν τέλειον.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Στὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ βλέπομε δύο ἐνεργείας τὴν διακυβέρνησιν τῆς δημιουργίας Του καὶ τὴν Συντήρησιν αὐτῆς. Ὡς ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης ὁ Θεὸς κυβερνᾷ ὁλόκληρο αὐτὸ τὸ σκάφος τῆς δημιουργίας του καὶ κατευθύνει αὐτὸ πρὸς τὸν σκοπὸν γιὰ τὸν ὅποιον τὸ ἔχει δημιουργήσει. Καὶ δύσκολο θεθαίως νὰ δώσουμε ἐξήγησιν ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ σκοποῦ

αὐτοῦ, πλὴν ὅμως ἀπ' ὅσα βλέπομε, λέγομε ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ δημιουργήματα, τὰ ὅσα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ὅσα εἰς τὴν γῆν, τὰ ἐδημιούργησε διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὅποιον κατέστησε καὶ κυρίαρχον αὐτῶν. (Καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς) (Γεν. Α—28) διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀθάνατο ψυχὴν μας τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ὕψωσε ὑπὲρ ἅνθρωπον τοῦ κόσμου μετὰ τὰ λόγια του ἐκεῖνα. «Τὶ γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἔαν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν;» (Μάρκ 36). Αὐτὸν τὸν κόσμον ὡς ἕνα δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν κυβερνᾷ καὶ νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὸ φυσικὸ κακὸ τὸ ὅποιον προκαλοῦνε αἱ διαφοραὶ ποτηραὶ δυνάμεις ποὺ διασαλεύουν τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς δημιουργίας Του καὶ κατὰ τὴν θέλησιν του ἄλλοτε νὰ ἀναστέλλει τὸ κακὸν αὐτὸ καὶ ἄλλοτε νὰ τὸ ἐπιτρέπει διὰ πολλοὺς λόγους τοὺς ὁποίους Αὐτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζει καὶ ὅχι ἡμεῖς, διότι «τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου καὶ σύμβουλος Αὐτοῦ ἐγένετο;» Καὶ μόνον ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν διδασκαλίαν Του μάς ἀποκαλύπτει ὀρισμένας ἀλήθειαι, αἱ ὁποῖες μάς διαφωτίζουν σὲ πολλὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα μάς εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας ὅπως εἰς τὸ θαῦμα ἐκεῖνο τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ποὺ ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ τὸν Κύριον διδάσκαλον των «ἐὰν ὁ τυφλὸς ἤμαρτεν ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη τυφλός, καὶ ἀπαντᾷ εἰς αὐτοὺς. Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς, ἀλλὰ νὰ φανερωθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ».

Καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἐπίσης τὸ ἐρώτημα ποὺ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ κατὰ τὸ ὅποιον εἶχε πέσει ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἐφόνευσεν κάπου 18 ἀνθρώπους μήπως διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν; καὶ ἀπαντᾷ ὁ Χριστὸς. Μὴ ρωτᾷτε καὶ ἐξετάζητε πράγματα τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ μετανοεῖτε διὰ τὰς ἁμαρτίας σας γιὰ νὰ μὴν πάθετε τὰ ἴδια καὶ ἐσεῖς. (Λουκ. ΙΓ—4).

Καὶ ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα εἰς τὸ πρῶτο νὰ θεραπεύει καὶ εἰς τὸ ἄλλο νὰ τιμωρεῖ θυάζουμε τὴν ἀλήθειαν ἢ ὅποια μάς ἱκανοποιεῖ στὴν ἀπορία ποὺ μπορεῖ νὰ προβάλωμε, γιὰτὶ ὁ Θεὸς ἄλλοτε ἐπεμβαίνει καὶ σταματᾷ τὸ κακὸ καὶ θεραπεύει τὴν ἀρρώστειαν καὶ ἄλλοτε ὅχι. Ἀπαντᾷ διὰ τὸ σωθῆναι τοὺς ἀθρώπους ψυχικῶς, διότι οὐδέποτε θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου ὡς τοῦ ἐπιστρεφῆ καὶ μετανοήσαι αὐτόν. Ἐπεμβαίνει ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει τὴ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ θέλῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ του. Θὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς τὴ θέλησιν του εἰς τὴν ἐπέμβασιν ἐκείνην ποὺ ζητεῖ ὁ Θεὸς διὰ νὰ διασώσῃ αὐτόν.

Ὁ Προφήτης Δανιὴλ (Β. 21) παρουσιάζει τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς στὸ φυσικὸν κόσμον καὶ ζωικὸν τοιοῦτον μετὰ τὰ λόγια του αὐτὰ (ὁ Θεὸς ἀλοιοὶ καιροὺς καὶ χρόνους, καὶ καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδοὺς σοφίαν καὶ φρόνησιν τοῖς ἀνθρώποις). Καὶ ἡ διακυβέρνησις τοῦ φυσικοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν Θεὸν φαίνεται στὴ τάξιν καὶ ἁρμονίαν ποὺ ὑπάρχει μέσα στὴ δημιουργία αὐτῇ ποὺ ὅλα τὰ οὐράνια σώματα, ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη, οἱ ἀστέρες νὰ κινοῦνται κανονικῶτα χωρὶς νὰ παρεξελκίνη κανένα ἀπὸ τὴν τροχιά του. Ἡ γῆ ἐπίσης νὰ κινῆται με ἀκρίβεια ὥστε οὔτε ἐπὶ δευτερόλεπτον

● Συνέχεια στὴν 6η Σελίδα

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1981

Α' ΕΣΟΔΑ

	ΔΡΧ.
1. Υπόλοιπο 31.12.1980	79.698
2. Συνδρομές μελών	23.350
3. Εισφορές για την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	122.641
4. Έκτακτες εισφορές	101.738
5. Επιχορηγήσεις	70.000
6. Εισφορές για το ημερολόγιο του 1981	52.590

Σύνολο Έσόδων

450.017

Β' ΕΞΟΔΑ

	ΔΡΧ.
1. Έξοδα για έκτύπωση και αποστολή του «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	38.630
2. Έξοδα για έκτύπωση — αποστολή ημερολογίου 1982	56.322
3. Δαπάνες για το Δημοτικό Σχολείο	8.800
4. Οικονομική ενίσχυση συγχωριανών μας	19.000
5. Ενίσχυση σπουδαστών	8.000
6. Αγορά 1 κούνιας και 1 μύλου για την Παιδική Χαρά	45.000
7. Ενίσχυση της Κοινότητάς μας	85.000
8. Γενικά Έξοδα	37.251

Σύνολο Έξόδων
Υπόλοιπο 31.12.81

298.003

152.014

450.017

== ==

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1982

ΕΣΟΔΑ

	ΔΡΧ.
1. Συνδρομές μελών	30.000
2. Ημερολόγιο 1982 - 83	80.000
3. Έκτακτες εισφορές	120.000
4. Εισφορές για το «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	120.000
5. Υπόλοιπο χρήσεως	150.000

ΣΥΝΟΛΟ

500.000

== ==

ΣΥΝΟΛΟ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΞΟΔΑ

	ΔΡΧ.
1. Έκδοση «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»	50.000
2. Συντήρηση οδού Ψηλοῦ Σταυροῦ - Γέφυρας	100.000
3. Ενίσχυση ἀναξιοπαθούντων συγχωριανών	30.000
4. Ενίσχυση σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν	40.000
5. Ενίσχυση Δημοτικοῦ Σχολείου	10.000
6. Έκτύπωση - αποστολή Ημερολογίου 1983	70.000
7. Ενίσχυση τῆς Κοινότητος	50.000
8. Αγορά φουστανελλῶν	80.000
9. Γενικά έξοδα	50.000
10. Αποθεματικό	20.000

500.000

== ==

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΜΥΛΩΝΑΔΕΣ ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ

«Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι άλλοι»

Τρεις κυρίως ήταν οι νερόμυλοι του χωριού μας στη δεκαετία 1920 - 30. Κι οι τρεις ε-παιρναν την κινητήρια δύναμη από το ρέμα Κλεινοδίτη. Είχε τότε πολλά νερά αυτό το ρέμα και σχεδόν όλο το καλοκαίρι. Μ' αυτό κινούνταν οι νερόμυλοι του χωριού και ποτίζονταν τα χωράφια από του Κολατσώνη τη Λογγά, στη συμβολή Καλαμίτη και Κλεινοδίτη, ως τα Καλαθείκια. Και το ρέμα τότε είχε πολλά ψάρια του γλυκού νερού και άφθονα χέλια. Τέτοια ήταν κυρίως οι πέστροφες, τα στρωσίδια, τα μουστάκια, οι δρομίτσες κ.ά. Μερικά από αυτά ακολουθώντας το μυλαύλακο και το ποτιστικό έφταναν και στην κανάλη του μύλου και στα χωράφια των χωριανών. 'Από αυτού βγαίνει κι η παροιμία «Ψάρια στ' όργωμα».

Κι ο μυλωνάς, σαν δεν είχε αλέσματα, έκοβε το νερό του αύλακιού στο ρέμα και μάζευε τα ψάρια, που ξέμεναν στο αύλακι και στο μύλο του.

Οι τρεις αυτοί μύλοι ήταν: του Θόδωρου Πατερέκα, του Δημήτρη Καραδήμα και του Θανάση Καλαθά. Το αύλακι του Πατερέκα άρχιζε από τη «Σκαλούα», του Καραδήμα κάτω από τις «Συκιές» και του Καλαθά, από το μύλο του Καραδήμα. 'Ο τελευταίος είχε το μύλο του στ' ό«Δίρεμμα».

Και οι τρεις μύλοι ήταν στη Νεχωρίτικη πλευρά.

Καθένας από τους τρεις αυτούς μυλωνάδες μας ήταν και μια ξεχωριστή προσωπικότητα, με τα καλά τους και τις παραξενιές τους.

'Ο Πατερέκας ήταν άψυς, όξυθυμος κι έριστικός.

'Ο Καραδημοδημήτρης ήταν θυμόσοφος και χωρατατζής.

'Ο Καλαθονάσιος ήταν πράος και ήμερος.

Την περισσότερη πελατεία είχε ο Καραδήμας. Είχε και νεροτριβή κι ένα πλούσιο περιβολάκι. Στη νεροτριβή η μαντάνια πήγαιναν οι γυναίκες τα μάλλινα κλινοςκεπάσματα, κυρίως φλοκάτες (τσέργες) και βελόντζες. Στη νεροτριβή με το χτύπημα πύκνωνε το μαλλί τους και γίνονταν χοντρά και μαλακά.

'Ο Καραδήμας είχε θωριά 'Ινδού άσκητή με την πλούσια άσπρη γενειάδα του.

Στο μύλο πήγαιναν ν' αλέσουν σιτάρια, βρίζες, καλαμπόκια. Πολλά ήταν ντόπια παραγωγής. Δεν έφταναν όμως για τη διατροφή των χωριανών μας. Γι' αυτό αγόραζαν και ξενικά. Κυρίως έπαιρναν καλαμπόκι,

που το έλεγαν «καραδιά».

Πραγματικά το καλαμπόκι αυτό το έφερνε το κράτος από τη Ρουμανία με καράβια και το διοχέτευε στις άγονες περιοχές, για να τραφούν οι όρεινοι πληθυσμοί. Οι καμπόσιοι έτρωγαν καθαρίο (σταρένιο) ψωμί, γιατί είχαν ντελικάτο στομάχι. Τους όρεσίβιους όμως τους τάζιζαν μπομπότα, γιατί τους θεωρούσαν πως έχουν γερό στομάχι. 'Όμως οι χωριανοί μας έφερναν το καλαμπόκι από τον 'Επαχτο. Και για άγωγή πληρώνων διπλάσια χρήματα από όσα το αγόραζαν. 'Όσοι δεν είχαν, το φορτώνονταν στις πλάτες τους οι γυναίκες και φορτωμένες, άλλες 20 κι άλλες 30 κάδες το σακί περπατούσαν 17 ώρες με τα πόδια, να το φέρουν στο χωριό, πολλές φορές δε με άθλιες καιρικές συνθήκες: χιόνι, βροχή, κατεβασμένα ποτάμια. Αυτά για τον «καραδιά».

Το ντόπιο όμως καλαμπόκι είχε ξεχωριστή νοστιμιά. 'Η ξεστη μπομπότα ήταν το καλύτερο ψωμί. Χαρά σ' αυτόν που είχε και τυρί.

"Ας γυρίσουμε όμως και πάλι στο μύλο.

'Ο νερόμυλος για μας τότε τα παιδιά ήταν το πιό αξιοπεριεργο έργοστάσιο.

Το νερό του αύλακιού έπεφτε και γέμιζε την κανάλη. Στο κάτω μέρος της ήταν το σιφούνι, απ' όπου το νερό ξεπεταγόταν όρμητικά, χτυπούσε τη φτερωτή του μύλου και εκείνη γύριζε γρήγορα συμπαρασύροντας την από πάνω της μυλόπετρα. 'Η μυλόπετρα ήταν καμωμένη από σκληρές πέτρες δεμένες σε σχήμα κύκλου με σιδερένια κυρίως στεφάνια. Στο κέντρο της υπήρχε άνοιγμα, όπου έπεφτε από την κοφίνα το καλαμπόκι ή στάρι λίγο - λίγο και τριβόταν ανάμεσα στη σταθερή κάτω μυλόπετρα και στην περιστρεφόμενη από πάνω της. Το αλεύρι με τη φυγόκεντρο δύναμη έβγαине στην άκρη κι έπεφτε από ειδικό άνοιγμα μέσα σε ξύλινο κιβώτιο.

'Ο μυλωνάς για τον κόπο του έπαιρνε το λεγόμενο ξάι, δηλαδή μια όρισμένη ποσότητα από το αλεύρι. Για μέτρο χρησιμοποιούσε μικρό ξύλινο δοχείο.

'Ο μυλωνάς, όταν δεν είχε δουλειά, έφτιανε από ξύλο πλατανιού διάφορα οικιακά σκεύη, όπως σκαφίδια, πλαστήρια, πιάτα, κουτάλια, πηρούνια κι άλλα μικροτεχνήματα. Αυτά τα πουλούσε σ' όσους πήγαιναν στο μύλο.

"Όταν είχε πολλά αλέσματα, ο μυλωνάς εργαζόταν και τη νύχτα. Και για να περνάει ή ώρα διηγόταν στους πελάτες του έ-

να σωρό ιστορίες και παραμύθια για «ξωθιές» (νεράιδες), «ρεμματιανούς» (φαντάσματα διαβολικά), Καλλικάντζαρους. 'Όλα ήταν περίεργα και γοητευτικά. Στους άντρες έλεγε άλλα, στις γυναίκες και παιδιά άλλα. "Ε! καμμιά φορά, σά χορατατζής, που ήταν, ζητούσε και κάνα φιλι από κάποια όμορφη, ζωηρή και πεταχτή. 'Αφού και το τραγουδί τό 'λεγε:

...Και σύ, Λελούδω μ', νύχτωσες στο μύλο μην πηγαίνεις, γιατί είν' ο μύλος μακριά κι ο (μυλωνάς μουντάρης, παίρνει για ξάι φίλημα, φιλεί (τα μαύρα μάτια...

'Ο Καλοθανάσιος περπατούσε πάντα ξυπόλητος. Κάποτε ήταν μάρτυρας στο δικαστήριο στο Μεσολόγγι. 'Αγόρασε ένα ζευγάρι πόχες (τσαρούχια) έφτασε στην πόλη ύστερα από είκοσι περίπου ώρες. Για να παρουσιαστεί στο δικαστήριο φόρεσε τα τσαρούχια του. "Όταν τελείωσε, βγαίνοντας έξω από το Μεσολόγγι, τα έβγαλε και τα πέταξε λέγοντας:

«'Αι στην εύχή! 'Αρρώστησα με σάς και πονούν τα πόδια μου!». 'Ο Καλοθανάσιος έκανε και τον περατάρη στο ποτάμι Φειδαρη. "Ηξερε όλα τα περάσματα του ποταμού κι όλα τα τερτίπια του. 'Επαιρνε τον άνθρωπο καβάλα στην πλάτη του και καθώς ήταν ψηλός, τον περνούσε στην άπέναντι όχθη. Γι' αυτήν την εξυπηρέτηση έπαιρνε σχετική αμοιβή σε χρήμα.

'Αργότερα έφτιασαν νερόμυλο ο Γιώργος ο Ζαρκάδας στο Παλιονέχωρο κι ο Γιώργος Φτερούγας στο «Σαλπό» στον Καλαμίτη.

'Εργάζονταν κυρίως το χειμώνα, που υπήρχε άφθονο νερό.

"Υστερα από το θάνατο του Πατερέκα, Καραδήμα και Καλαθά ή λειτουργία των μύλων τους σταμάτησε. Οι κληρονόμοι τους εγκατέλειψαν κι έρημώθηκαν. Λειτουργούσαν ως το 1930. 'Αλλά και οι μύλοι του Φτερούγα και Ζαρκάδα σταμάτησαν. Και τα νερά λιγόστεψαν και τα σιτάρια. Οι κάτοικοι με τις πολεμικές αναταραχές έφυγαν κι όσοι έμειναν δεν καλλιεργούν πιά, όπως πρώτα. Τα λίγα σιτάρια και καλαμπόκια τους τ' αλέθουν ή στού Καρύδα το μύλο στο Φειδαρη ή το χειμώνα στού Κώστα Φούρλα στο «Σαλπό». Σήμερα ο κόσμος αγοράζει έτοιμα τα αλεύρια, που φέρουν εκεί τ' αυτοκίνητα. Οι κυλινδρόμυλοι εξαφάνισαν τους νερόμυλους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΝΤΟΥΖΟΣ

ΣΧΟΛΙΚΟ

Μάθημα Γραμματικής σε όρεινό σχολείο της Ροδόμης.

— Πέστε μου, παιδιά, λέει ο δάσκαλος, μερικές μονοσύλλαβες λέξεις.

Κι ο Μήτρος, ο Βλαχομήτρος, αραδιάζει άσυγκράτητος:

— Πλί, σκλί, κτάθ, γμάθ, μπλάθ, μσκάθ!

Δ.Φ.

Η ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

● Συνέχεια από την 5η σελίδα

να ύστερή ή να προχωρή από το δρομολόγιόν της. "Όσο τέλειο και αν είναι ένα ώρολόγιον που φτιάχνει ο άνθρωπος θα ύστερήσει σε λεπτά, και όμως ή γή επί έκατομύρια τώρα χρόνια δεν χάνει ούτε λεπτόν για να διαδέχεται ή ήμέρα τη νύχτα και ή νύχτα την ήμέρα, καθώς και αι έποχαι του έτους να προχωρούν κανονικότητα στην άνοιξη, στο καλοκαίρι, το φθινόπωρο, το χειμώνα. 'Αλλά ή Πρόνοια του Θεού φαίνεται και εις την σκοπιμότητα που υπάρχει μέσα στη δημιουργία αυτή, ώστε κάθε δημιούργημα σε ζώα, δένδρα και φυτά, έκαστον ιδιαίτερος να έχη και ιδιαίτερον σκοπόν, έτσι ασκόπως ούδένα έγένητο. Παντού βλέπομε τη σκοπιμότητα αυτή. Εις το ζωϊκόν κόσμον βλέπομε, ακόμη και εις αυτά τα μικρόβια που υπάρχουν διασκορπισμένα μέσα στη δημιουργία αυτή να εξυπηρετούν κάποιον σκοπόν. Διότι έχει εξακριβωθεί ότι είναι πολλά απ' αυτά τα μικρόβια τα οποία προκαλούν διάφορες ζυμώσεις τόσο εις τας τροφάς μας, όσον και μέσα εις το χύμα της γής και γίνεται κατάλληλο προς καλλιέργεια και καρποφορία, καθώς και αι τροφαί μας κατάλληλαι προς θρώσιν. 'Αλλά και έπιστήμονες καλλιεργούν πολλά από αυτά τα μικρόβια για να τα χρησιμοποιούν ως αντισώματα δια να εξουδετερώνουν πολλές άρρώστειες. Εις όλα αυτά βλέπομε τη διακυβέρνησι που έχει ο Θεός ώστε με τη Πρόνοια Του να κυβερνά και να συντηρή τον κόσμον.

Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Και ο άνθρωπος όταν φτιάχνει το σπίτι του έστω και ένα καλύβι στο χωράφι του για να μην καταρρεύσει, το συντηρεί από έποχή σε έποχή, το ίδιο και ο Θεός τη δημιουργία Του την επιβλέπει και την συντηρεί τόσο με τούς φυσικούς νόμους που έχει ως άλλα μηχανήματα, τα οποία διευθύνουν και συγκρατούν το σύμπαν ή ακόμη και τα ούράνια πνεύματα τούς αγίους του αγγέλους να χρησιμοποιεί και αυτούς ως βοηθούς εις το έργον του δια να συντηρούν τη δημιουργία του. «Και οι άγγελοι λειτουργικά πνεύματα είναι άποστελλόμενα από τον Θεόν εις διακονίαν του ανθρώπου». Εις όλη την διακονία Του εκ της δημιουργίας αυτής, βλέπομε τη Θεία Πρόνοια με την οποία συντηρή τα πάντα. "Εχει έμβάλει ο Θεός σε κάθε δημιούργημα Του ιδιότητες και ικανότητες τοιαύτας ώστε να διατηρώνται στη ζωή και στην ύπαρξί των. Εις τα ζώα ένέβαλε τη δύναμη εκείνη, που λέγεται ένστικτο για να κινήται και προφυλάσεται από τούς διαφόρους κινδύνους για να διατρέφεται και πολλαπλασιάζεται. 'Ακόμη και εις αυτά τα φυτά βλέπομε να υπάρχει έκτος από τη δύναμη της κινήσεως και θρέψεως και κάτι το αίσθητικό ώστε το σπάνιο εκείνο φυτό, όταν εις το λουλούδι του έπικαθήσει έντομον που μπορεί να βλάψη τον μέλλοντα καρπό του, κλείνει τα πέταλα του λουλουδιού του και το νεκρώνει.

Και μόνον εις τον άνθρωπο, το ένστικτο που υπάρχει και εις αυτόν, ως μια δύναμις με την οποία να διατηρήται βλέπομε να υπάρχει πιδ έντονο κατά τη βρεφική ηλικία, και περιορισμένο στη μεγάλη ηλικία, κατά την οποίαν αναπτύσσεται το λογικό, ή νόσις και ή βούλησις, δυνάμεις με τας οποίας συντηρήται ή

ζωή του. 'Αλλά διότι και αι δυνάμεις αυτές αι ψυχικές του ανθρώπου από την πτώσι εκ της άμαρτίας που έπαθεν, εξασθένησαν και δεν έχουν τη δύναμη να συγκρατήσουν τη ζωή μας, έπεμβαίνει ο Θεός και φωτίζει και δίδει τα μέσα εκείνα με τα οποία μας βοηθεί εις την διατήρησιν της προσωρινής αυτής ζωής από τούς διαφόρους κινδύνους που μπορεί να άπειλούνε αυτήν. Πόσα πολλά παραδείγμ. έχομε τα οποία μας όμιλούνε για την Πρόνοια του Θεού με την οποίαν ο Θεός συντηρή και προφυλάσσει τη δημιουργία του και ιδιαίτερος τον άνθρωπο; Καθ' ένας από ήμάς που ήμπορεί να διαβάση το δοκίμιον αυτό θα έχη από τη ζωή του και κάποιο γεγονός, το όποιον θα του λέγη ότι διεφυλάχθη από δυστυχήματα και κινδύνους στη ζωή του από την επέμβασι του Θεού με τη Θεία του Πρόνοια. Πολλά είναι τα περιστατικά εκείνα τα οποία διηγούνται οι άνθρωποι και όμολογούνε ότι όφειλουν την σωτηρίαν των τη σωματική και την ψυχική όχι εις τας συμπτώσεις και τας ιδικάς των δυνάμεις, αλλά σε δυνάμεις άνεξηγήτους και άκαταλήπτους, με τη λογική τουάνθρώπου, και μόνο με τη πίστι εις την Θεία Δύναμη, εις το θαύμα δηλαδή της Θείας Πρόνοιας έξηγουται. Και με τη πίστι αυτή μπορεί να εξηγηθούνε ώρισμένα γεγονότα τα οποία συνέβησαν στη ζωή μας και τα οποία ως έξης τα παρουσιάζουν οι παθόντες.

ΠΑΡΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Δύο πεζοπόροι από την πόλι προς το χωριό τους βαδίζοντας και διερχόμενοι από το δασομένο βουνό τούς έπιασε θύελλα βροχής με βροντές και άστραπές και ήναγκάσθησαν να σταματήσουν και να προφυλαχθούνε κάτω από ένα πυκνόφυλλο δένδρον, και σε μια στιγμή ο ένας εξ αυτών λέγει και προτείνει να φύγουν από το δένδρον εκείνο και να προφυλαχθούν από τη βροχή εις άλλο, εις απόστασιν έκατο μέτρων περίπου. Καλά είναι άπαντά ο δεύτερος έδω, και δεν μετακινείται της θέσεώς του, όπως ο πρώτος ο όποιος δρομάτως κατέφυγε για να προφυλαχθή εις το δεύτερον δένδρον το όποιον έμεινε άθικτο από τον κεραυνόν, ο όποιος κατακεραύνωσε τον μη ακόλουθήσαντα τον πρώτον.

'Αλλά και δεύτερον γεγονός που πιστοποιεί το άνεξήγητο της Θείας Πρόνοιας. 'Από το έσπέρας κατά τα χρόνια εκείνα της ληστοκρατίας συνεφώνησαν 2—3 χωριάτες να μεταβούν από πρωί εις την κωμόπολι για να αγοράσουν τροφάς, και κατά το μεσονύκτιο τον ένα εξ αυτών τον έκτύπησε πόνος φοβερός στο κεφάλι, (πονοκέφαλος) ο όποιος τον ήμπόδισε να ξεκινήση με τούς δύο άλλους συντρόφους του, οι όποιοι εις το βουνό συνελήφθησαν από τούς ληστές και έσφαγήσαν, αυτός δε με τον πόνο διεσώθη. 'Αλλά και τρίτο παράδειγμα, κατά μια κατολήσθησι που ύπεστη χωριό από πλημμύρες κατά συνέχεια βροχής. Σε δύο συν-οικισμούς χωρισμένο το χωριό, εις τον ένα συνοικισμόν χτισμένο το σχολείον και ή έκκλησία εις το μέσον των δύο.

Συνεχίζεται

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

'Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

'Εάν πιστεύεις και ού στα άνωτέρω, γράψου μέλος του Σύλλογου σου, για ήθική και ύλική συμπαράσταση. 'Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.